

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

FILOZOFICKÁ FAKULTA

KATEDRA MUZIKOLOGIE

Eva Hrabalová

Moravská filharmonie Olomouc v letech 2000-2010

The Moravian Philharmony Olomouc between 2000 and 2010

Bakalářská diplomová práce

Vedoucí práce: PhDr. Eva Vičarová, Ph.D.

Olomouc 2012

Prohlašuji, že jsem tuto práci vypracovala samostatně a uvedla v ní veškerou literaturu a další zdroje, které jsem použila.

V Olomouci dne 25. dubna 2011

Děkuji vedoucí práce, PhDr. Evě Vičarové, Ph.D., za cenné rady a připomínky.
Mé poděkování patří také vedení Moravské filharmonie Olomouc za poskytnutí
cenných informací a materiálů.

Obsah

ÚVOD.....	5
STAV BĀDÁNĪ.....	7
1 STRUČNÝ NĀSTIN VÝVOJE MORAVSKÉ FILHARMONIE OLOMOUC.....	9
1.1 STRUČNĀ HISTORIE MORAVSKÉ FILHARMONIE OLOMOUC	9
1.2 MORAVSKĀ FILHARMONIE OLOMOUC V LETECH 1990-2000	12
2 PŮSOBENĪ MORAVSKÉ FILHARMONIE V KONCERTNĪCH SEZONĀCH 2000/2001 – 2009/2010.....	14
2.1 KONCERTNĪ SEZONA 2000/2001.....	14
2.2 KONCERTNĪ SEZONA 2001/2002.....	18
2.3 KONCERTNĪ SEZONA 2002/2003.....	23
2.4 KONCERTNĪ SEZONA 2003/2004.....	28
2.5 KONCERTNĪ SEZONA 2004/2005.....	32
2.6 KONCERTNĪ SEZONA 2005/2006.....	38
2.7 KONCERTNĪ SEZONA 2006/2007.....	42
2.8 KONCERTNĪ SEZONA 2007/2008.....	46
2.9 KONCERTNĪ SEZONA 2008/2009.....	50
2.10 KONCERTNĪ SEZONA 2009/2010.....	54
3 CELKOVÉ HODNOCENĪ DRAMATURGIE MORAVSKÉ FILHARMONIE OLOMOUC V LETECH 2000-2010	58
4 HLAVNĪ PŘEDSTAVITELÉ MORAVSKÉ FILHARMONIE OLOMOUC V LETECH 2000-2010	60
4.1 ŘEDITEL	60
4.1.1 VLADISLAV KVAPIL (NAR. 1961)	60
4.2 ŠÉFDIRIGENTI.....	60
4.2.1 JIN WANG (NAR. 1960).....	60
4.2.2 FRANTIŠEK PREISLER, ML. (1973 – 2007).....	61
4.2.3 PETR VRONSKÝ (NAR. 1946).....	62
4.3 DIRIGENTI	64
4.3.1 JAROSLAV KYZLINK (NAR. 1973).....	64
4.3.2 PETR ŠUMNĪK (NAR. 1962).....	64
ZĀVĚR	66
SHRNUTĪ	68
SUMMARY	69
ZUSAMMENFASSUNG	70
SOUPIS PRAMENŮ A LITERATURY.....	71

ÚVOD

Moravská filharmonie Olomouc se řadí k předním symfonickým orchestrům v České republice a je jedním z hlavních nositelů kulturního dění centra olomouckého kraje. Koncertní činností filharmonie se od jejího počátku, tedy od května roku 1945, zabývá několik publikací, diplomových či bakalářských prací, jež podrobněji reflektují její působení až do roku 2000 (viz Stav bádání – pramenů a literatury). Tato práce je věnována následujícímu desetiletí a podává přehled o provozu Moravské filharmonie v jednotlivých letech až po sezonu 2009/2010.

Práce je členěna do čtyř kapitol. První kapitola představuje stručný nástin vzniku tělesa, rekapituluje jeho činnost a poukazuje na význam Moravské filharmonie Olomouc v místní kultuře v předrevolučních letech i prvním porevolučním desetiletí.

Druhá kapitola podává podrobnější popis jednotlivých koncertních sezon Moravské filharmonie Olomouc v letech 2000–2010. Kapitola pojednává o vývoji a charakteru dramaturgie a interpretační úrovni orchestru. Pozornost je věnována především řádným koncertům konaných v rámci cyklů uvedených sezon. Představuje tedy tzv. „velký orchestrální cyklus“ A, jenž je považován za nejnáročnější, „malý orchestrální cyklus“ B, kde jsou uváděna „běžná“ díla zejména 19. století, cyklus C, navazující na „Koncerty pro BSP (Brigáda socialistické práce) a JZD (Jednota zemědělského družstva)“ v období socialismu, kdy byly hrány zvláště operety a valčíky, nyní uváděný jako „populární cyklus“. K těmto třem hlavním cyklům byly postupem času ještě přiřazeny cykly následující: „netradiční“ cyklus D, Nedělní matiné pro děti a rodiče představováno po několik sezon v rámci cyklu E, dále „sváteční“ cyklus S při příležitosti oslav šedesátého výročí filharmonie, a „prémiový“ cyklus P. Komentáře vztahující se k výkonům orchestru, dirigenta či sólistů v rámci jednotlivých koncertů jsou částečně opřeny o recenze z tisku, z nichž jsou uvedeny citace a parafráze pro co nejuvěrnější reflexi. Zprávy týkající se administrativy, personálních nebo hospodářských proměn vycházejí z údajů výročních zpráv Moravské filharmonie. Příležitostně jsou zmíněny i koncerty realizované mimo Olomouc, zahraniční koncerty a výchovné koncerty.

Přestože je Moravská filharmonie rovněž pořadatelem Mezinárodního varhanního festivalu Olomouc a Mezinárodního hudebního festivalu Dvořákova Olomouc (dříve

Olomoucké hudební jaro), tyto akce a jejich koncerty jsou v předkládané práci zmíněny pouze okrajově, neboť nejsou z hlediska kvantitativního i vlastní umělecké práce Moravské filharmonie stěžejní.

Celkovému zhodnocení dramaturgie Moravské filharmonie Olomouc je věnována třetí kapitola, jež se mimo jiné opírá o výpovědi ředitele Vladislava Kvapila a šéfdirigenta Petra Vronského.

Čtvrtá kapitola představuje hlavní osobnosti Moravské filharmonie, jež podstatně ovlivnily dění tělesa v letech 2000-2010. Jsou jimi ředitel filharmonie Vladislav Kvapil, jenž tuto funkci zastává od roku 1993, šéfdirigent Jin Wang, který zde působil do roku 2001, František Preisler mladší, jenž zde účinkoval v letech 2002 až 2005, a Petr Vronský, jenž na místo šéfdirigenta nastoupil v roce 2005 a působí zde dodnes. Dále je zde věnována pozornost dirigentům, kteří v letech 2000 až 2010 v Moravské filharmonii často hostovali. Mezi tyto osobnosti patří Petr Šumník a Jaroslav Kyzlink.

Práce je doplněna soupisem koncertů konaných v jednotlivých sezonách, tedy abonentních koncertů cyklu A, B, C, D, E, P, (S) a mimořádných koncertů. Součástí přílohy je i tabulka s věcnými ukazateli MFO za roky 2000–2010.

STAV BĀDÁNĪ

Činností Moravské filharmonie se doposud zabývalo několik větších, závažnějších prací a samozřejmě i bezpočet novinových článků. Nejvíce publikací má na svém kontě Milan Ryšavý, jehož texty se staly kronikou působení Moravské filharmonie od počátku jejího vzniku prakticky do současnosti, přičemž zachycují chod i události tělesa především z pohledu dlouholetého člena olomouckého symfonického orchestru. Předkládaná práce částečně čerpala z následujících publikací: *Vzpomínky filharmonika*¹, *Paměti filharmonika*², *Začátky Moravské filharmonie*³, *Kapitoly z historie Moravské filharmonie*⁴, *Čtyři elegie z Moravské filharmonie*⁵, *Pestré a choulostivé kapitoly z historie Moravské filharmonie*⁶, *Pestře o mladých, starých a zesnulých*⁷, *O muzikantech, „kšeftech“ a amantech*⁸. Milan Ryšavý reflektoval historii a činnost Moravské filharmonie také v několika číslech měsíčníku *Kdy-kde-co v Olomouci*⁹, v němž byly pravidelně uváděny i programy k jednotlivým koncertům či dramaturgické plány sezony. Ve spolupráci s Václavem Prchalem uveřejnil text o filharmonii rovněž v *Olomouckém archivním sborníku*.¹⁰

Činností filharmonie se ve svých statích zabývali také Vladimír Hudec či Miroslav Klimeš. K dvacetiletému¹¹ a třicetiletému výročí existence tělesa byl vydán sborník studií, vzpomínek a dokumentů, jež stručně pojednávají o jednotlivých sezonách.¹²

¹ RYŠAVÝ, Milan: *Vzpomínky filharmonika: paměti*. Olomouc: Milan Ryšavý, 2005. 132 s.

² RYŠAVÝ, Milan: *Paměti filharmonika*. Olomouc: Milan Ryšavý, 2005. 132 s.

³ RYŠAVÝ, Milan: *Začátky Moravské filharmonie*. 2. vyd. Olomouc: M. Ryšavý, 2008. 84 s.

⁴ RYŠAVÝ, Milan: *Kapitoly z historie Moravské filharmonie*. Olomouc: M. Ryšavý, 2008. 224 s.

⁵ RYŠAVÝ, Milan: *Čtyři elegie z Moravské filharmonie*. Olomouc: Milan Ryšavý, 2008. 56 s.

⁶ RYŠAVÝ, Milan: *Pestré a choulostivé kapitoly z historie Moravské filharmonie: na paměť 130. narozenin prof. Františka Stupky a nedožitých osmdesátin prof. PhDr. Vladimíra Hudce, CSc.* Olomouc: Milan Ryšavý, 2009. 196 s.

⁷ RYŠAVÝ, Milan: *Pestře o mladých, starých a zesnulých*. Olomouc: M. Ryšavý, 2011. 88 s.

⁸ RYŠAVÝ, Milan. *O muzikantech, "kšeftech" a amantech*. Olomouc: M. Ryšavý, 2011. 100 s.

⁹ *Kdy-kde-co v Olomouci*, r. 2000 – 2010.

¹⁰ RYŠAVÝ, Milan – PRCHL, Václav. *Olomoucký archivní sborník 4*, Olomouc, 2006. 162 – 163 s.

¹¹ HUDEC, Vladimír. *Dvacet let Moravské filharmonie*. Olomouc: Moravská filharmonie. 1965. 44 s.

¹² Dvacet let státního symfonického orchestru Moravská filharmonie v Olomouci: *Sborník studií, vzpomínek a dokumentů*, uspoř. V. Hudec. Olomouc, 1965.

Pasáže o historii Moravské filharmonie nalezne čtenář v neposlední řadě také v publikaci *Dějiny Olomouce 2*.¹³

Daným tématem se zabývalo také několik diplomových a bakalářských prací. Stěžejní prací, co se týče metody výkladu, se pro mě stala bakalářská práce Věry Šolcové z roku 2006 s názvem *Moravská filharmonie Olomouc v letech 1975-1990* a diplomová práce Veroniky Šochové z roku 2009 s titulem *Moravská filharmonie Olomouc v letech 1990-2000*, na kterou navazují.

Cenným zdrojem informací se staly výroční zprávy Moravské filharmonie za roky 2000 až 2010,¹⁴ jež zachycují zejména hospodářskou situaci tělesa, ale jsou zde uvedeny také významné události filharmonie za daný rok. V archivu Moravské filharmonie jsou pak uchovány tištěné programy k jednotlivým koncertům.

Pro hodnocení interpretační úrovně orchestru se staly důležitým pramenem recenze a články z periodik *Olomoucký deník*, *Mladá fronta Dnes*, *Právo*, *Olomoucké listy* či *Olomoucký týden*. Tyto listy však bohužel nereflektovaly koncertní činnost filharmonie pravidelně. Z relevantních internetových zdrojů je nutno uvést webovou stránku věnovanou zpravodajství města Olomouc¹⁵, kde pravidelně od roku 2002 přispívá svými články Bohumír Kolář. V hodnocení umělecké stránky se opírám o recenze převážně psané již zmíněným Bohumilem Kolářem, jenž měl mezi kritiky monopol, z čehož je také odvíjena objektivnost soudů. Z textů Bohumíra Koláře je dle mého názoru patrná orientace na hudbu 19. století. Mezi recenzenty lze zařadit dále Jiřího Kopeckého či Michaelu Komárkovou. Chybí zde ale více názorů vztahujících se ke konkrétní akci, jsem tedy nucena prezentovat pouze jeden pohled. Některá hodnocení jsou převzata i s jejich svérázným a někdy i nepřiliš srozumitelným pisatelským stylem. Důležitým zdrojem informací se pro předkládanou práci staly rozhovory s představiteli Moravské filharmonie, ředitelem Vladislavem Kvapilem a šéfdirigentem Petrem Vronským. Z rozhovorů s danými osobnostmi je čerpáno také v kapitole týkající se profilů představitelů Moravské filharmonie, jež je doplněna informacemi z internetových stránek či z archivu MFO.

¹³ *Dějiny Olomouce*. I. vyd. V Olomouci: Univerzita Palackého, 2009. 2 sv. (629, 533 s.).

¹⁴ KVAPIL, Vladislav: Výroční zprávy MFO z let 2000–2010, in: Archiv MFO. Nestr. (dále jen Výroční zpráva MFO).

¹⁵ „Moravská filharmonie Olomouc“, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz/>.

1 STRUČNÝ NÁSTIN VÝVOJE MORAVSKÉ FILHARMONIE OLOMOUC

1.1 Stručná historie Moravské filharmonie Olomouc¹⁶

Vznik Moravské filharmonie (dále MFO) patří k důležitým milníkům v hudebních dějinách Olomouce 20. století. Zrod nového symfonického orchestru podstatně ovlivnil olomoucký hudební život a působil na kultivovanost olomouckého publika.

U vzniku tehdy triadvacetičlenného symfonického tělesa, které bylo vytvořeno z českých členů německého městského orchestru, Filharmonie Žerotína a operního orchestru, stál dirigent Dalibor Doubek. První slavnostní koncert nově vzniklého Městského symfonického orchestru Olomouc byl realizován 26. května 1945 v Městském divadle. Provedena byla Smetanova *Má vlast*.¹⁷

Od první koncertní sezony 1945/1946, do níž orchestr, rozšířený o instrumentalisty z bývalého divadelního orchestru v Českých Budějovicích, vstoupil s dvaapadesáti hudebníky, přijal název Moravská filharmonie.¹⁸ Dramaturgický plán první koncertní sezóny přednesl náročný repertoár, posluchačsky velmi lákavý. Výkony bohužel nedosahovaly potřebné umělecké úrovně, proto bylo nutné získat do čela orchestru výraznější a zkušenější osobnost. Nabídku na post dirigenta přijal František Stupka. Ředitele Moravské filharmonie Julia Žaloudka nahradil v roce 1946 Ferdinand Fischer.¹⁹

Nový, „respektovaný a zkušený“²⁰ sedmašedesátiletý šéfdirigent František Stupka obohatil dramaturgický plán skladbami moravských a ruských skladatelů a v následujících letech nacvičil s orchestrem základní hudební světový repertoár od baroka až po impresionismus.

¹⁶ HUDEC, Vladimír, *Dvacet let Moravské filharmonie*, Olomouc 1965, s. 4.

¹⁷HAJDU, Filip – LYKO, Petr – STENMETZ, Karel: „Hudební kultura“, in: *Dějiny Olomouce 2*, Olomouc 2009, s. 357.

¹⁸ RYŠAVÝ, Milan – Prchl, Václav: „Historie symfonického orchestru Moravská filharmonie Olomouc a jeho archivní fond“, in: *Olomoucký archivní sborník 4*, Olomouc 2006, s. 162 – 163.

¹⁹ HAJDU, Filip – LYKO, Petr – STENMETZ, Karel: „Hudební kultura“, in: *Dějiny Olomouce 2*, Olomouc 2009, s. 357.

²⁰ RYŠAVÝ, Milan – Prchl, Václav: „Historie symfonického orchestru Moravská filharmonie Olomouc a jeho archivní fond“, in: *Olomoucký archivní sborník 4*, Olomouc 2006, s. 162 – 163.

Významným mezníkem v prvních etapách orchestru se stalo účinkování na mezinárodním hudebním festivalu Pražské jaro 25. května 1950, kde orchestr předvedl kritikou velmi kladně hodnocený výkon. Druhého vystoupení na Pražském jaru se orchestr dočkal v roce 1954.²¹

Moravská filharmonie se od svých počátků potýkala s existenčními problémy. Finanční situaci vylepšovala hostováním v lázních. Tehdy se hudební těleso rozdělilo na dvě části, z nichž jedna účinkovala v Trenčianských Teplicích, druhá v Luhačovicích. Ke zlepšení ekonomické situace orchestru došlo v roce 1952, kdy byl orchestr povýšen na státní symfonický orchestr, což zabezpečilo provozní i mzdovou stránku.

František Stupka působil v Moravské filharmonii deset let (1946–1956), během nichž se zvýšil počet mimořádných koncertů a zájezdů. V sezoně 1952/1953 byly zavedeny tzv. lidové cykly, jež měly za úkol nejen vychovávat, ale také získat nové posluchače. Vedle Františka Stupky zde působil také dirigent Bohumil Berka (1948–1956) a dirigent Miloš Konvalinka (1951–1954). Po odchodu Františka Stupky do Prahy nastoupil na post šéfdirigenta Milivoj Uzelac, místo druhého dirigenta přijal Jaromír Nohejl.²²

V roce 1958 se uskutečnil pod vedením šéfdirigenta Milivoje Uzelace první zahraniční zájezd. Moravská filharmonie tehdy koncertovala ve dvou polských městech. O rok později pro změnu v osmi městech italských. Z důvodu úbytku posluchačů připravil orchestr v roce 1959 cyklus sedmi výchovných koncertů pro Moravské železárny. V září téhož roku se uskutečnil koncert v Lázních Jeseník, po kterém byl Milivoj Uzelac spolu s ředitelem Ferdinandem Fischerem nucen opustit Moravskou filharmonii.²³ Na místo šéfdirigenta nastoupil v roce 1960 Jaromír Nohejl, pod jehož vedením pokračovala filharmonie v zahraničních turné po maďarských, německých a italských městech. Funkce ředitele se koncem roku 1959 ujal Jiří Hanák.²⁴ Místo druhého dirigenta obsadil Pavel Vondruška, jenž většinou řídil zájezdové koncerty. Za zlepšení úrovně smyčcové sekce vdělila filharmonie Václavu Ráblvi, koncertnímu mistrovi,

²¹ HAJDU, Filip – LYKO, Petr – STENMETZ, Karel: „Hudební kultura“, in: *Dějiny Olomouce 2*, Olomouc 2009, s. 357.

²² RYŠAVÝ, Milan – Prchl, Václav: „Historie symfonického orchestru Moravská filharmonie Olomouc a jeho archivní fond“, in: *Olomoucký archivní sborník 4*, Olomouc 2006, s. 162 – 163.

²³ RYŠAVÝ, Milan, *Kapitoly z historie Moravské filharmonie*, Olomouc 2008, s. 180.

²⁴ HUDEC, Vladimír, *Dvacet let Moravské filharmonie*, Olomouc 1965, s. 28 – 32.

který nastoupil do orchestru spolu s Vondruškou. Pavel Vondruška působil ve filharmonii do roku 1963, kdy jej vystřídal Zdeněk Mácal, zakladatel Olomouckého komorního orchestru při MF pro provozování děl barokních a klasicistních mistrů. Výjimečný dirigent dosáhl mnoha profesionálních úspěchů a v roce 1967 byl angažován Symfonickým orchestrem Prahy FOK. Na místo Zdeňka Mácala nastoupil v roce 1968 Vít Micka.²⁵

V roce 1967 převzala instituce Moravské filharmonie pořadatelsví hudebního festivalu Olomoucké hudební jaro a o rok později stála u zrodu hudebního projektu Mezinárodního varhanního festivalu. V letech 1969 až 1971 se stal ředitelem orchestru Jaromír Dadák, vystřídal jej Jiří Hanák a poté roku 1972 Přemysl Chudoba, jenž tuto funkci zastával až do roku 1990.²⁶ K Moravské filharmonii se družilo také několik uměleckých souborů, Dvořákovo kvarteto, Komorní orchestr moravských filharmoniků, Smyčcové kvarteto MF a Dechové kvinteto MF.²⁷

²⁵ HAJDU, Filip – LYKO, Petr – STENMETZ, Karel: „Hudební kultura“, in: *Dějiny Olomouce 2*, Olomouc 2009, s. 424.

²⁶ ŠOLCOVÁ, Věra: *Moravská filharmonie Olomouc v letech 1975-1990*, bakalářská práce, Olomouc 2006, s. 89.

²⁷ HAJDU, Filip – LYKO, Petr – STENMETZ, Karel: „Hudební kultura“, in: *Dějiny Olomouce 2*, Olomouc 2009, s. 425.

1.2 Moravská filharmonie Olomouc v letech 1990-2000²⁸

Porevoluční změny přinesly široké spektrum nových uměleckých příležitostí všem kulturním institucím, Moravskou filharmonii nevyjímaje. Dramaturgie koncertů již nemusela zohledňovat politické směrnice a spolu se změnami, jako bylo otevření hranic, získala filharmonie více příležitostí angažovat se v zahraničí. Shodně jako i u jiných institucí došlo začátkem devadesátých let i v Moravské filharmonii k personálním změnám. V roce 1990 nastoupil na místo ředitele Antonín Schindler a hned rok nato Pavel Sonnewend. V roce 1993 nastoupil na post ředitele Vladislav Kvapil, jenž chod filharmonie ovlivňoval nejen z hlediska manažerského, ale i uměleckého, tedy výběrem dirigentů, sólistů a dramaturgie.²⁹

Počet hudebníků byl v roce 1993 z ekonomických důvodů redukován z 94 na 74, což znamenalo velmi podstatný úbytek pracovních sil. Vedení filharmonie bylo v dalších letech z důvodu praxe a stále náročnějších úkolů donuceno zvýšit postupně stav hudebníků po přepočtení na 80,21, k němuž filharmonie tendovala již od roku 1997 (1997 – 79,8. 1998 – 79,95. 1999 – 79,47. 2000 – 80,21). Vzhledem k stavu před rokem 1993 to ovšem stále znamenalo o 14 hudebníků méně, přičemž ideální stav by měl být 85 hudebníků.³⁰

Jestliže v předrevoluční době nebyla kapacita sálu vždy naplněna, devadesátá léta s sebou přinesla obrat i v této oblasti. Postupně se dařilo posluchače přilákat na pestrou dramaturgii a zajímavé hosty. Abonentní koncerty byly vyprodané i přesto, že v důsledku ekonomických změn postupně rostla cena vstupného. Zvyšovaly se však také platy pracovníků a hudebníků.³¹ Co se týče uměleckého hlediska, interpretační úroveň orchestru v porovnání s předchozími roky dosahovala kladných výsledků.

²⁸ Uvedené informace vycházejí především z tvrzení ředitele Moravské filharmonie Vladislava Kvapila (Viz Rozhovor s Vladislavem Kvapilem, ředitelem Moravské filharmonie Olomouc, 30. 3. 2012, in: Archiv autorky) a diplomové práce Veroniky Šochové, ve které se autorka podrobně zabývá uvedeným obdobím (Šochová, Veronika: *„Moravská filharmonie Olomouc v letech 1990 – 2000, s pohledem do dalšího tisíciletí“*, diplomová práce, Olomouc 2009, 88 s.). Informace byly čerpány také ze Zpráv o činnosti Moravské filharmonie (Výroční zpráva MFO za rok 2000, in: Archiv MFO).

²⁹ ŠOCHOVÁ, Veronika: *„Moravská filharmonie Olomouc v letech 1990 – 2000, s pohledem do dalšího tisíciletí“*, diplomová práce, Olomouc 2009, s. 81.

³⁰ Výroční zpráva MFO za rok 2000, in: Archiv MFO.

³¹ Viz rozhovor s Vladislavem Kvapilem, ředitelem MFO. Olomouc, 30. 3. 2012, in: Archiv autorky.

O Moravskou filharmonii začal být díky společensko-politickým proměnám také velký zájem v zahraničí.

Těžiště činnosti Moravské filharmonie spočívalo ve třech základních abonentních cyklech A, B a C. V rámci prvního uvedeného cyklu, považovaném za nejnáročnější, byla uváděna díla především soudobých skladatelů, cyklus B byl věnován skladbám převážně 19. století, program cyklu C byl zaměřen na populárnější žánry, repertoár byl tedy tvořen operetami a valčíky. Posluchačské preference se v průběhu let neměnili. Uváděna byla díla skladatelů 18. až 20. století.

V daném období zde působili celkem tři šéfdirigenti. Roku 1987 nastoupil na místo šéfdirigenta Stanislav Macura, v roce 1993 jej vystřídal Jiří Mikula. Čínský dirigent Jin Wang přijal angažmá šéfdirigenta v roce 1997, jenž tento post zastával až do roku 2001.³²

³² ŠOCHOVÁ, Veronika: *„Moravská filharmonie Olomouc v letech 1990 – 2000, s pohledem do dalšího tisíciletí“*, diplomová práce, Olomouc 2009, s. 81.

2 PŮSOBENÍ MORAVSKÉ FILHARMONIE V KONCERTNÍCH SEZONÁCH 2000/2001 – 2009/2010

2.1 Koncertní sezona 2000/2001

Moravská filharmonie uspořádala v pětapadesáté sezoně tři pravidelně uváděné cykly abonentních koncertů, jež čítaly celkem patnáct akcí, a řadu tří mimořádných koncertů. Jak lze usuzovat ze zprávy o činnosti Moravské filharmonie 2000, zájem publika o koncerty byl velký. Vladislav Kvapil ve zprávě mimo jiné uvedl, že „v *posledních letech jsou koncerty zcela vyprodány*“.³³ Ojediněným se stal cyklus školních koncertů pro žáky prvních až devátých tříd základních škol. Tradice školních koncertů Moravské filharmonie sahá až do 60. let, kdy byly uskutečněny první koncerty takového typu. Připomeňme také, že již řadu let se pod patronací filharmonie konaly dva významné hudební festivaly, Mezinárodní varhanní festival a Olomoucké hudební jaro. Na základě úspěšného jednání vedení Moravské filharmonie, jež se uskutečnilo právě v roce 2000, byly oba festivaly o rok později přijaty do Asociace festivalů České republiky, jejímž členem se stal mimo jiné i festival Pražské jaro.³⁴

„*Rok 2000 byl pro Moravskou filharmonii velmi pozitivní.*“³⁵ Nejenže se podařilo realizovat několik prestižních uměleckých projektů³⁶, ale také se filharmonii opět povedlo navýšit vlastní příjmy a dosáhnout tak po mnoha letech výrazného pozitivního hospodářského výsledku.³⁷ Přesto však bylo vedení filharmonie k příznivé situaci vzhledem ke zkušenostem z minulosti obezřetné. Vladislav Kvapil tuto skutečnost vysvětlil následovně: „*Konkurence na trhu umělecké práce se totiž v posledních letech výrazně komplikuje. Nejedná se ani tak o nabídku kvalitnějších orchestrů, ale o nabídku velmi nízkých cen za kvalitní práci, které nejsme schopni konkurovat z mnoha důvodů.*“

³³ Výroční zpráva MFO za rok 2000, in: Archiv MFO.

³⁴ Tamtéž – Tamtéž.

³⁵ Tamtéž – Tamtéž.

³⁶ Například: „Vystoupení MFO v rámci festivalu Pražské jaro, kde orchestr provedl Fibichův celovečerní melodram *Smrt Hippodamie* za mimořádného zájmu odborné i laické veřejnosti. V tomto roce reprezentovala Moravská filharmonie město mimo jiné také na předních evropských pódiiích při spolupráci se světovým tenoristou José Curou (Stuttgart, Frankfurt, Mnichov, Hamburg, Vídeň ...).“ (Výroční zpráva MFO za rok 2000, in: Archiv MFO).

³⁷ Informace ekonomického rázu uvedl ředitel Moravské filharmonie Vladislav Kvapil. Z jiných zdrojů se mi informace nepodařilo dohledat, nezbývá tedy, než důvěřovat těmto obecně vyznívajícím sdělením.

Podobnou „konkurencí“ pro naše zahraniční aktivity jsou orchestry z východní Evropy, jež se jednoznačně nabízejí za dumpingové ceny a jsou dokonce někdy dotovány při zahraničních koncertech svými zřizovateli (některé přední ruské orchestry). V současné době se při stoupajících nákladech (vyšší ceny benzínu, vyšší zákonné zahraniční diety) stáváme těžko konkurenceschopní i vůči západním orchestrům, jimž často až 100% dotuje zahraniční cesty jejich sídelní město a region. Tak se tyto zahraniční koncerty pro symfonické orchestry ze západní Evropy stávají spíše reprezentací města a regionu a nikoliv prostředkem ke zvyšování příjmů, jak to musí být u nás.“³⁸

Moravská filharmonie reprezentovala město Olomouc na předních evropských pódiiích.³⁹ V roce 2000 se uskutečnily například koncerty s tenoristou Josém Curou ve Vídni, Mnichově a Hamburku. Během dubna roku 2001 byla realizována tři významná turné po Evropě: Filharmonie provedla šest koncertů v rozmezí deseti dnů ve Švýcarsku. V partnerském Luzernu se smyčcová sekce orchestru podílela na koncertním provedení opery Richarda Wagnera *Parsifal*. Orchester realizoval také jeden koncert v irském Dublinu. Projekt vznikl na základě nahrávání pro zahraniční

³⁸ Výroční zpráva MFO za rok 2000, in: Archiv MFO.

³⁹ „Zahraněční prezentace MFO není záležitost jen současná, uskutečňovala se i dříve, ovšem v odlišných podmínkách. Dříve se jezdilo méně často, zájezdy neměly komerční charakter a vždy se jednalo o reprezentaci „socialistické“ kultury, naším úkolem bylo tehdy ukázat „západákům“, že jsme dobří. Je třeba říct, že jsme dobří byli. Umění jako vývozní artikl existovalo, ale jezdili jsme třeba jen jednou za rok. Většinou na delší dobu, aby se zhodnotila všechna opatření (výjezdní doložky, služební pasy atp.), jimiž byl v předrevoluční době každý výjezd na Západ podmiňován. Po listopadu 1989 nastal neopakovatelný boom. Hlad po „českých“ filharmonicích byl velký. Všichni chtěli slyšet tělesa ze země, která tak fantastickým sametovým způsobem nastolila svobodu. Co se tehdy dělo, to se už nikdy nemůže opakovat.“

Na počátku 90. let jsme absolvovali během každého roku bezmála padesát koncertů. Výjezd byl snadný, naše koncertování bylo pro Západ ekonomicky výhodné, pro nás také, a tak se jezdilo a jezdilo. Vrchol byl v roce 1993. Tato hektická doba polevila v letech 1995-1996. Tehdy nastal útlum zájmu, západní trh se nasytil, naše náklady začaly stoupat, ekonomická výhodnost přestala mít patřičnou motivační sílu. To nebylo možno při fyzické náročnosti zájezdů opomenout. Přestali jsme být „zajímaví“ a křivka zájezdů prudce klesala. Moravská filharmonie ubývající zájezdy ekonomicky kompenzovala nahráváním skladeb pro zahraniční subjekty. Často šlo o náročné studium moderních skladeb, kdy jsme se stávali jejich prvními interprety. Studiovým nahrávkám se věnujeme dodnes. V následujících letech jsme poznali další, umělecky náročnější a ekonomicky stabilnější partnery a počet výjezdů do zahraničí se ustálil. Předpokladem je ale vždy solidní honorářový konsensus.

V posledních dvou letech jsme realizovali přibližně 20 zahraničních koncertů ročně, většinou v prestižních městech.“ (Tak sdělil ředitel filharmonie Vladislav Kvapil v rozhovoru. Viz KOLÁŘ, Bohumír: „Moravská filharmonie se chystá na cesty po Evropě“, in: *Olomoucký týden*, r. 2, č. 15, 12. 4. 2001, s. 6).

partnery. Poté filharmonie opět navštívila Švýcarsko, kde byly provedeny dva koncerty. Pravidelná okružní cesta po celém Španělsku, již těžištěm se stalo Katalánsko, se uskutečnila v květnu. Turné předpokládaných osmi koncertů bylo zahájeno v novém Paláci hudby v Barceloně. V červenci se filharmonie představila na prestižním hudebním festivalu v Kerkrade v Holandsku. K periodicky se opakujícím událostem patřilo koncertní vystoupení 22. července v Reggensburgu ve spolupráci s tamním městským sborem.⁴⁰

V rámci cyklu A představila filharmonie díla autorů 20., 19. i 18. století. Od českých autorů byly uvedeny skladby, *Amarus* Leoše Janáčka, *Te Deum* Antonína Dvořáka či *Koncert pro violoncello a orchestr č. 1* Bohuslava Martinů. Od zahraničních skladatelů zazněla kupříkladu díla *Tibet Impression* šéfdirigenta Moravské filharmonie Jina Wanga, jenž dílo rovněž interpretoval, *Bacchanale z opery Samson a Dalila* Camille Saint-Saënsa pod vedením kanadského dirigenta Charlese Olivieriho Munroea, či symfonická báseň Richarda Strausse *Tak pravil Zarathustra*.

V cyklu B uspořádala filharmonie dva koncerty ve spolupráci s dirigentskou katedrou Královské akademie Stockholm. O součinnost obou těles, jež zajistila pravidelné hostování absolventů stockholmské katedry, se zasloužil vedoucí její Jin Wang. Předehru k opeře *Traviata* Giuseppe Verdiho, *Baladu pro violu a orchestr* Franka Martina či *Ptáka Ohniváka* Igora Stravinského dirigoval švédský dirigent Viktor Aslund. Koncert dvou dirigentů, Švéda Joakima Unandera a Nora Eivinda Gullberga Jensena, realizovala filharmonie 1. února, kdy bylo provedeno dílo Sergeje Prokofjeva, Bohuslava Martinů a Petra Iljiče Čajkovského, sólového partu se ujal houslista Vít Mužík, violoncellista Marián Pavlík či klavírista Martin Fila.

Z pěti koncertů cyklu C dirigoval dvakrát Petr Vronský, pod jehož taktovkou orchestr přednesl například *Koncert č. 3 d moll pro klavír a orchestr* Sergeje Rachmaninova a *Fantastickou symfonii* Hectora Berlioze, kde se sólového partu zhostil Karel Košárek. Do programu „Vánočního koncertu“ byla zařazena převážně díla barokní, *Braniborský koncert č. 5 D dur* Johanna Sebastiana Bacha a *Hudbu k ohňostroji* Georga Friedricha Händela provedl s orchestrem švýcarský dirigent Marcel Dumanthay.

⁴⁰ KOLÁŘ, Bohumír: „Moravská filharmonie se chystá na cesty po Evropě“, in: *Olomoucký týden*, r. 2, č. 15, 12. 4. 2001, s. 6.

Na programu mimořádných koncertů s názvy „K životnímu jubileu emeritního šéfdirigenta Moravské filharmonie Jaromíra Nohejla (75 let)“, „Slavnostní koncert ke státnímu svátku ČR“ a „Novoroční koncert“ zazněla díla Richarda Strausse, Gustava Mahlera, Josefa Suka, Leoše Janáčka, Antonína Dvořáka či Antonia Vivaldiho. Z dirigentů se představil Jaromír Nohejl, Jiří Mikula a František Preisler.⁴¹

Moravská filharmonie vystoupila spolu s Brněnským akademickým sborem také při příležitosti oslav 120. výročí existence Akademického sboru Žerotín. Slavnostní koncert se uskutečnil 18. listopadu 2000. V úvodu se představil žerotínský sbor dle kritiky jako „mimořádně kvalitní těleso, schopné přesvědčivé interpretace mnoha žánrově odlišných děl“.⁴² V druhé části programu zaznělo v interpretaci Akademického sboru Žerotín, Brněnského akademického sboru a Moravské filharmonie *Te Deum* Antonína Dvořáka. „Spojené sbory i orchestrální vstup MFO odvedly profesionální výkony. Početné posluchačstvo nešetřilo vděkem a ocenilo účinkující spontánním potleskem.“⁴³

⁴¹ In: *Kdy-kde-co v Olomouci*, r. 2000, č. 7, s. 8 – 10.

⁴² KOLÁŘ, Bohumír: „Výroční koncert Žerotína vyvolal bouřlivé nadšení“, in: *Olomoucký týden*, r. 1, č. 7, 23. 11. 2000, s. 13.

⁴³ Tamtéž.

2.2 Koncertní sezona 2001/2002

Moravská filharmonie nabídla svým posluchačům tradičně řadu dvanácti koncertů v rámci cyklů A, B a C. Z důvodu rekonstrukce Reduty, která proběhla v letních a v podzimních měsících roku 2001, uvedla ojedinělý cyklus tří mimořádných koncertů, jenž se uskutečnil mimo „domovskou scénu filharmoniků“.⁴⁴ Abonentním koncertům předcházela zářijový 33. Mezinárodní varhanní festival Olomouc 2001. K dalším důležitým akcím sezony patřil rovněž nový festival Dvořákova Olomouc, který navázal na festival Olomoucké hudební jaro, jenž Moravská filharmonie každoročně pořádala od roku 1958. „Zatímco varhanní festival patří v rámci celé Evropy k ojedinělým, jednoznačně vyhraněným festivalům, Olomoucké hudební jaro se po desítkách let vcelku úspěšné existence dostalo do určité organizačně ideové krize. Podobný festival vznikl po roce 1989 skoro v každém větším městě.“⁴⁵ Z ekonomických i organizačních důvodů došlo tedy v roce 2002 k přeměně festivalu Olomoucké hudební jaro a za podpory města a řady firem vznikl festival pojmenovaný podle skladatele Antonína Dvořáka – Dvořákova Olomouc.⁴⁶ „Je tak trochu škoda, že se Olomouc vzdává zavedené tradice. Zatímco v minulosti převládala spíše akcentace místa působiště, v němž se konala nějaká událost, dnes lze pozorovat víc tendencí zaštiťovat sebe i nějaký kulturní počin slavnými osobnostmi. Pokud se pořadatelé domnívají, že jim Dvořákovo jméno pomůže ve složitých podmínkách při získávání podpory festivalu, je těžko jim to mít za zlé,“⁴⁷ okomentovala v tisku Alena Burešová. Management festivalu začal rovněž kooperovat

⁴⁴ In: *Kdy-kde-co v Olomouci*, r. 2001, č. 9, s. 12 – 15.

⁴⁵ KVAPIL, Vladislav: „Moravská filharmonie Olomouc“, in: *Hudební rozhledy*, r. 55, č. 5, 2002, s. 22.

⁴⁶ „Hledali jsme v historii města významnou skladatelskou osobnost, která by byla spjatá s Olomoucí. Není to nikdo slovnitější než Antonín Dvořák. Skladatel totiž během svého života udržoval velmi blízké kontakty s olomouckým hudebním spolkem Žerotín, ve své době jedním z nejvýznamnějších hudebních spolků v Čechách a na Moravě. Jeho předseda a dirigent P. Geisler byl totiž velmi blízkým přítelem A. Dvořáka. Skladatel často v Olomouci pobýval i se svou chotí, dirigoval svá díla, některá zde uvedl u nás poprvé (Te Deum, Requiem), svou kantátu *Svatá Ludmila* dokonce Žerotínu přímo dedikoval. Spojení jména našeho velkého skladatele světového jména, Antonína Dvořáka s mezinárodním hudebním festivalem Olomoucké hudební jaro se v tomto roce stává Mezinárodním hudebním festivalem Dvořákova Olomouc. V roce 2002 proběhne 1. ročník pod záštitou primátora statutárního města Olomouce Ing. Martina Tesaříka. V čestném předsednictvu zasedne vedle primátora města také hejtmán Olomouckého kraje Ing. Jan Březina a významný český houslový virtuos Václav Hudeček, jenž nad novým hudebním festivalem převzal uměleckou garanci.“ (KVAPIL, Vladislav: „Moravská filharmonie Olomouc“, in: *Hudební rozhledy*, r. 55, č. 5, 2002, s. 22.

⁴⁷ BUREŠOVÁ, Alena: „Ohlédnutí za festivalem Dvořákova Olomouce“, in: *MF Dnes*, r. 13, č. 129, 4. 6. 2002, s. D 4.

s významnými českými festivaly, jako jsou Janáčkův máj v Ostravě či Pražské jaro v Praze.⁴⁸

Co se týče již zmíněné rekonstrukce, jež probíhala od začátku července do konce listopadu roku 2001,⁴⁹ podnětem k opravě se stal havarijný stav elektroinstalace. Při rozboru stavu budovy a všech zařízení však vyšlo najevo, že je třeba zrekonstruovat rovněž sociální zařízení, vnitřní vybavení a akustiku. „*Stavební práce byly dotovány 19 milionů, cena nových interiérů a zařízení se pohybuje okolo 14 milionů. Pro zajímavost dodejme, že samotná obnova elektroinstalace přišla na 7 milionů korun.*“⁵⁰ Primární požadavek spočíval v odstranění akustických nedostatků budovy. Zde se angažoval spolu s architektem Milanem Obenausem pražský odborník Michael Antek. Sál nedosahoval akustických parametrů nutných pro symfonickou hudbu, kupříkladu doba dozvuku v sále činila pouhé 1,27 sekundy namísto 1,95 až 2 sekundy.⁵¹ Podle zpráv objevujících se v tisku měla Reduta po dokončení oprav koncertní parametry srovnatelné se špičkovými koncertními sálami v evropských metropolích.⁵² Z provozního aspektu došlo také k několika výrazným transformacím.⁵³ Z divadelní

⁴⁸ Výroční zpráva MFO za rok 2002, in: Archiv MFO.

⁴⁹ „Olomoucká reduta byla vybudována jako významná součást divadelní budovy v roce 1830 a byla jí vymezena funkce velkého tanečního a společenského sálu Olomouce. Tuto funkci plnila až do konce druhé světové války, kdy se stala koncertním sálem tehdy založené Moravské filharmonie. Nové poslání si vynutilo rekonstrukci, která spočívala především ve vybudování stabilního pódia pro orchestr a zúžení balkonu v prostoru orchestřiště na úzký ochoz pro potřeby doprovodného sboru nebo jeho části. Koncertní sál prošel několika opravami a úpravami; poslední podoba Reduty byla dílem ing. arch. Jiřího Procházky, scénografa Moravského divadla. V této podobě sloužila až do jara tohoto roku. Že stárla a přestávala být důstojným chrámem hudebního života, bylo zřejmé i těm, kteří na koncertech vnímali jen hudební výkony. Redutě hrozilo uzavření.“ (KOLÁŘ, Bohumír: „Olomoucká reduta v novém hávu návštěvníky překvapí“, in: *Olomoucké listy*, r. 1, č. 4, 22. 11. 2001, s. 1, 4).

⁵⁰ KOLÁŘ, Bohumír: „Olomoucká reduta v novém hávu návštěvníky překvapí“, in: *Olomoucké listy*, r. 1, č. 4, 22. 11. 2001, s. 1, 4).

⁵¹ PUSTĚJOVSKÁ, Ivana: „Moravská filharmonie změní svoji tvář“, in: *MF Dnes*, r. 12, č. 219, 19. 9. 2001, s. D2.

⁵² KOLÁŘ, Bohumír: „Znovu otevřená reduta se stala excelentní koncertní síní“, in: *Olomoucké listy*, r. 1, č. 6, 6. 12. 2001, s. 9.

⁵³ „...Nad orchestrem jsou zavěšeny skleněné trojúhelníkové talíře (tzv. rogala), strop nad auditoriem je vyplněn pravidelně dislokovanými zvukovými hranoly (s malým estetickým účinem). Balkon, galerie a ochoz nad orchestrem jsou odděleny dřevěným, ve dvou odstínech tónovaným obložením. Podhledy balkonu a bočních galerií jsou zešikmené a obložené zelenavým sklem. Dřívější krakorce, na nichž ležely boční galerie, zmizely. Lustr je kovový, má tvar mezikruží a světelným zdrojem jsou zářivky. Kruhovou křivkou se vyznačují všechna světla v Redutě i v Mozartově sále a na chodbách. Křesla byla vymodelována v elegantním tvaru, mají kovové nohy, dřevěné korpusy a zelené obložení, jsou tónované

uličky byl vybudován výtah pro vozíčkáře, jenž umožnil přístup do Moravského divadla, foyeru Reduty a do Mozartova sálu. Přestavěno bylo i sociální zařízení, upravené rovněž pro potřeby tělesně postižených, foyer, šatny a bar. V Redutě došlo dále ke zvýšení celkové kapacity. Přestože v hlavním sále ubyla jedna řada sedadel a kapacita se tak snížila na 364 míst, rozšířením balkonu a boční galerie se zajistilo 136 míst k sezení a 60 míst k stání. Kromě Reduty došlo také k přebudování Mozartova sálu, jenž se stal polyfunkčním prostorem. „*Tak, aby mohl sloužit i k jiným účelům, než jen hudebníkům.*“⁵⁴

Slavnostní koncert při příležitosti znovuotevření Reduty, koncertní síně Moravské filharmonie a Českého rozhlasu v Olomouci, na němž byli představeni také hlavní aktéři rekonstrukce, architekt Milan Obenaus, ředitel firmy podílející se na výstavbě interiéru, Vladislav Uličný a Tomáš Pospíšil, majitel firmy realizující stavební úpravy, se konal v pondělí 3. prosince. Olomoucký orchestr podal pod taktovkou Vladimíra Válka, šéfdirigenta Symfonického orchestru Českého rozhlasu, dle recenze „*skvělý výkon*“⁵⁵. Na úvod zazněl *Koncert pro klavír a orchestr b moll, op. 23* Petra Iljiče Čajkovského, který přednesl klavírista Jan Simon. Uvedena byla také „*Novosvětská*“ symfonie Antonína Dvořáka, při níž posluchači „*nešetřili projevy nadšení a vděku*“⁵⁶. Skladba korunovala slavnostní večer, „*jenž bude dlouho připomínán jako mimořádná událost počátku tisíciletí*“.⁵⁷

Šestapadesátou koncertní sezonu lze tedy rozdělit na dvě etapy, přičemž v první fázi byly realizovány tři mimořádné koncerty. Zkušební místo orchestru bylo z důvodu

v jedné z „aristokratických“ barev. Podlahy jsou parketové jak v prostoru orchestřiště, tak v koncertním sále. Ostatní plochy jsou pokryty koberci. Velká pozornost byla věnována i dveřím, jak z hlediska funkčního (na toaletách jsou zasouvací), tak tvarového. Celý koncept řešení vychází z dialogu původní empírové architektury s moderním pojetím interiéru. Dochované architektonické prvky byly plně rehabilitovány. Týká se to slepých arkád a štukové římsy, které vytvářejí vysoký řád sálu. Respektovány byly i původní štuková výzdoba stropů, symetrie sálu a litinové sloupy ve foyer...“ (KOLÁŘ, Bohumír: „*Olomoucká reduta v novém hávu návštěvníky překvapí*“, in: *Olomoucké listy*, r. 1, č. 4, 22. 11. 2001, s. 1, 4).

⁵⁴ ONDERKA, Vladimír: „*Moravská filharmonie se letos dočká rekonstrukce*“, in: *Hanácký a středomoravský den*, r. 12, č. 127, 1. 6. 2001, s. 9.

⁵⁵ KOLÁŘ, Bohumír: „*Znovu otevřená reduta se stala excelentní koncertní síní*“, in: *Olomoucké listy*, r. 1, č. 6, 6. 12. 2001, s. 9.

⁵⁶ Tamtéž.

⁵⁷ Tamtéž.

rekonstrukce přesunuto do budovy „Žerotín“. V rámci Podzimního festivalu duchovní hudby uvedla Moravská filharmonie v chrámu sv. Mořice pod vedením italského dirigenta Alfonse Scarana oratorium pro sóla, sbor a orchestr *Mesiáš* George Friedricha Händela. Další mimořádnou akcí pořadatelského významu se pro instituci Moravské filharmonie stalo říjnové vystoupení American Brass Quintet v Klášterním Hradisku při příležitosti evropského turné. Závěrečný koncert tohoto mimořádného cyklu poprvé představil filharmonii v Moravském divadle. Pod taktovkou švýcarského dirigenta Michela Dumonthaye bylo proveden dílo Richarda Wagnera *Tristan a Isolda*, zazněla také skladba Gustava Mahlera *Píseň o mrtvých dětech* a *Symfonie č. 7 A dur* Ludwiga van Beethovena.⁵⁸

Druhá etapa sezony byla věnována řádným koncertům realizovaných v již opravené Redutě. Vladislav Kvapil upozornil především na ojedinělé koncertní provedení Janáčkovy první opery *Šárka* ve spolupráci s Pěveckým sborem Janáčkovy opery Národního divadla v Brně pod taktovkou Jaroslava Kyzlinka. Co se týká výkonu orchestru, ředitel filharmonie vyzvedl zejména koncert konaný rovněž v rámci cyklu A, kde zazněla *Symfonie č. 8 c moll* Antona Brucknera pod vedením Petra Vronského. Posluchači mohli tedy vedle provedených děl autorů 20. století uslyšet v „nejnáročnější“ řadě koncertů také skladby z období romantismu. Jak vedení filharmonie uvedlo, bylo jeho záměrem nabízet ve všech cyklech dramaturgicky pestrou nabídku a „netrvat za každou cenu na uvádění hudby 20. století pouze v cyklu A nebo naopak hudby klasicismu a romantismu pouze v cyklu B“.⁵⁹ Na programu koncertů cyklu B bylo uvedení *Sedmi responsorií temnot pro sóla, sbor a orchestr* Francise Poulenca, *Římské slavnosti* či *Boticelliiovský triptych* Ottorina Respighiho nebo provedení „málo uváděného“⁶⁰ díla Ludwiga van Beethovena *Chorální fantazie c moll pro klavír, sbor a orchestr*. V takzvaném „populárním“ cyklu C se stal „největším magnetem mezi sólisty“⁶¹ houslový virtuos Pavel Šporcl. Jak hodnotil v tisku Vladislav Kvapil, netradiční image, prvotřídní medializace a vynikající virtuosita sólisty

⁵⁸ In: *Kdy-kde-co v Olomouci*, r. 2001, č. 9, s. 12 – 15.

⁵⁹ In: *Kdy-kde-co v Olomouci*, r. 2001, č. 8, s. 8 – 11.

⁶⁰ Tamtéž.

⁶¹ KOLÁŘ, Bohumír: „Koncertních vrcholů měla Moravská filharmonie hned několik“, in: *Olomoucké listy*, r. 2, č. 18, 2. 5. 2002, s. 16.

přilákaly mnoho posluchačů. „*Reduta byla beznadějně našlapaná a Šporclův výkon byl sledován v Mozartově sále na televizních obrazovkách. To se ještě nikdy nestalo.*“⁶²

Filharmonie uskutečnila několik zahraničních zájezdů, školních koncertů, zúčastnila se také natáčení pro několik americko-českých společností. Během letních prázdnin realizovala mimo jiné koncert v rámci festivalu Janáček a Luhačovice.⁶³ Významnou událostí se stal slavnostní koncert u příležitosti zapsání Sloupu Nejsvětější Trojice pod UNESCO, kde byla uvedena ve spolupráci se Smíšeným pěveckým sborem Janáčkovy opery Národního divadla v Brně a Pěveckého sboru Žerotín pod taktovkou Jaroslava Kyzlinka skladba *Carmina Burana* Carla Orffa.⁶⁴

⁶² KOLÁŘ, Bohumír: „Koncertních vrcholů měla Moravská filharmonie hned několik“, in: *Olomoucké listy*, r. 2, č. 18, 2. 5. 2002, s. 16.

⁶³ Tamtéž.

⁶⁴ In: *Kdy-kde-co v Olomouci*, r. 2001, č. 8, s. 8 – 11.

2.3 Koncertní sezona 2002/2003

V sezoně 2002/2003 uvedla Moravská filharmonie koncertní cykly A, B, C a nově řadu D, jež byla zaměřena na „zajímavé hudební projekty“.⁶⁵ Celkem se tedy uskutečnilo šestnáct řádných koncertů. Novinkou programu byla rovněž trojice koncertů určena pro rodiče a děti z podnětu dirigenta Michaela Roháče. Filharmonie dále realizovala dva festivaly, 34. ročník Mezinárodního varhanního festivalu a 2. ročník Mezinárodního hudebního festivalu Dvořákova Olomouc.⁶⁶

Moravská filharmonie vstoupila do sedmapadesáté sezony, jež byla prvním kompletním cyklem koncertů uskutečněných v rekonstruované budově, s nově jmenovaným šéfdirigentem a vedoucím uměleckého úseku Františkem Preislerem mladším.⁶⁷ Jako hostující dirigent pravidelně s orchestrem spolupracoval již od sezony 1994/1995. Ve funkci šéfdirigenta se poprvé olomouckému publiku představil na slavnostním koncertě konaném 28. října 2002.⁶⁸ Jak František Preisler vysvětlil, za nejpodstatnější ve své práci od začátku sezony považoval to, že částečně ovlivnil dramaturgii a výběr interpretů druhé poloviny sezony (první polovina byla již připravena). Uvedením romantických děl, oratorií, koncertních provedení oper, interpretací děl světových autorů 20. století dosáhl pestrého repertoáru jak pro publikum, tak i pro hráče.

⁶⁵ PUSTĚJOVSKÁ, Ivana: „Moravská filharmonie zahajuje sezonu“, in: *MF Dnes*, r. 13, č. 229, 2. 10. 2002, s. D4.

⁶⁶ Tištěné programové letáky k jednotlivým koncertům, in: Archiv MFO.

⁶⁷ Ke konci sezony 1999/2000 odešel z postu šéfdirigenta čínský dirigent Jin Wang. Dvě následující sezony zde účinkovali hostující dirigenti z České republiky i ze zahraničí. Jak uvádí ředitel filharmonie Vladislav Kvapil, „Absence šéfdirigenta neměla vliv na kvalitu orchestru, pro zahraničí je ovšem orchestr bez šéfdirigenta podezřelý, což bylo jedním z podnětů hledání takového zástupce.“ (HRADIL, Miloslav: „Moravská filharmonie s novým šéfdigentem“, in: *Právo*, r. 12, č. 225, 26. 9. 2002, s. 10).

⁶⁸ Do programu slavnostního koncertu byly zařazeny skladby komponované pro mimořádné příležitosti. Koncert na počest 28. října tento charakter i přes malou návštěvnost určitě měl. Úvodní slovo k publiku pronesl primátor Ing. Martin Tesařík. Pořad byl zahájen předehrou k slavnostní opeře *Libuše* Bedřicha Smetany. Dalšími dvěma díly představila filharmonie jako vlasteneckého skladatele Antonína Dvořáka. Nejprve zazněla ne příliš často uváděná předehra *Můj domov* ze hry Františka Ferdinanda Šamberka *Josef Kajetán Tyl*. „Orchestr hrál velmi citlivě a soustředěně“. Následovala Dvořákova třetí *Slovanská rapsodie As dur*, kde vzbudila pozornost perfektní hrou zejména harfenistka Anastázie Tomečková. Na závěr byla uvedena *Pohádka* Josefa Suka, publikum nadšeně ocenilo virtuositu koncertního mistra Víta Mužíka. „Slavnostní koncert se stal skutečnou oslavou státního svátku. Oslavou promlouvající ryze českou hudbou, a to způsobem laskavým, vstřícným a přejícím. To konečně koresponduje s podstatou Moravské filharmonie vůbec.“ (KOLÁŘ, Bohumír: „Slavnostní koncert k státnímu svátku“, citováno 15. 3. 2012, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz/view2.php?cislocianku=2002102910>).

Za oživení sezony pokládal například provedení *Variací pro smyčcový orchestr a violoncello* Andrewa Lloyd Webera s albánským sólistou Bledarem Zajmi.⁶⁹ Ředitel filharmonie Vladislav Kvapil zhodnotil angažmá Františka Preislera jakožto „nejvýznamnější počín sezony“.⁷⁰

Dramaturgie programu byla rovněž zčásti ovlivněna zakoupením klavíru značky Bösendorfer v hodnotě tří milionů korun.⁷¹ Jak uvedl Vladislav Kvapil, „nástroj nás inspiroval k tomu, abychom jej pořádně představili. Vznikla tak jakási menší řada koncertů v proměnách staletí, od romantismu až po jazz“.⁷² V cyklu A filharmonie představila například *Koncert pro klavír a orchestr F dur* George Gershwinu pod taktovkou amerického dirigenta Claire Foxe Hillarda, sólového partu se ujal Roman Frič, či *Koncert pro housle, flétnu, a orchestr* Bohuslava Martinů pod vedením Jaroslava Kyzlinka, kde se sólového partu zhostil flétnista Petr Pomlka a houslista Antonín Hradil. V cyklu B uvedla dílo Johannese Brahmse *Klavírní koncert č. 1 d moll*, orchestr dirigoval Leoš Svárovský, sólový part odehrál francouzský klavírista Eugen Indjic. Sólového partu v díle Sergeje Prokofjeva *Koncert pro klavír č. 3 c moll* uvedeném v rámci cyklu C se zhostil korejský klavírista Sin-Kyung Kim. V programu cyklu D bylo provedeno dílo Milana Svobody *Concerto grosso pro klavír, housle a smyčce* či *Koncert pro klavír a orchestr a moll* Roberta Schumanna.

Sezona byla zahájena 3. října koncertem cyklu C pod vedením dirigenta Tomáše Netopila, sólového partu se zhostil Jan Talich. Filharmonie uvedla předeheru k opeře *Vilém Tell* Gioacchina Rossiniho. „Nejen violoncello, ale i flétna a v závěru trubky a mohutné nasazení orchestru vydaly svědectví o velmi kvalitní úrovni členů filharmonie“.⁷³ Jako druhé v pořadí zaznělo dílo Maxe Brucha *Koncert pro housle a orchestr g moll*. V závěrečné části byla uvedena *Symfonie č. 7 d moll* Antonína

⁶⁹ KOLÁŘ, Bohumír: „František Preisler – rozhovor“, in: *Kdy-kde-co v Olomouci*, r. 2003, č. 5, s. 20 – 21.

⁷⁰ MOŤKOVÁ, Jitka: „Sezona s novým šéfdirigentem“, in: *Olomoucký den*, r. 13, č. 223, 24. 9. 2002, s. 23.

⁷¹ Klavír byl zakoupen do nově rekonstruovaných prostor v roce 2001 (HRADIL, Miloslav: „Moravská filharmonie s novým šéfdigentem“, in: *Právo*, r. 12, č. 225, 26. 9. 2002, s. 10).

⁷² HRADIL, Miloslav: „Moravská filharmonie s novým šéfdigentem“, in: *Právo*, r. 12, č. 225, 26. 9. 2002, s. 10.

⁷³ KOLÁŘ, Bohumír: „Moravská Filharmonie úspěšně zahájila novou sezonu“, in: *Olomoucké listy*, r. 2, č. 41, 10. 10. 2002, s. 15.

Dvořáka, v níž provedení Tomáš Netopil, dle soudu recenzenta, „*dokonale prokázal, jak je mu Dvořákova symfonická hudba blízká*“.⁷⁴ V rámci cyklu C zaznělo dílo Gioacchina Rossiniho ještě jednou, a to na „Velikonočním koncertu“. Moravská filharmonie spolu s Akademickým sborem Žerotín a členy Janáčkovy opery Národního divadla v Brně uvedla pod taktovkou Pavla Koňárka skladbu *Stabat Mater*. Akademický sbor Žerotín za pomoci členů sboru Janáčkovy opery podal velmi „*čistý a působivý*“⁷⁵ výkon ve všech hlasech. Posluchači ocenili rovněž výkon sopranistky Jitky Burgetové ve třetí a osmé části skladby, stejně tak se prosadila v úvodním čísle skladby Eva Garajová, obdobně zapůsobil také bas-barytonista Jan Kyzlink. Rossiniho *Sabat mater* byla důstojným zakončením orchestrálního cyklu C.⁷⁶

Z cyklu B, jak lze usuzovat podle recenze Bohumíra Koláře, se stal interpretačně zajímavou událostí koncert konaný 20. února, na něm byly provedeny skladby, *Faustovská předehra* Richarda Wagnera, *Exultate jubilate* Wolfganga Amadea Mozarta, *Symfonie č. 4 G dur* Gustava Mahlera. Orchester „*velmi kultivovaně a citlivě*“⁷⁷ řídil švýcarský dirigent Michel Dumonthay, jenž díla realizoval „*s naprostým pochopením jejich duchovního rozměru*“⁷⁸. Velmi kladného ohlasu se dočkala sopranistka Maria Haanová, jíž přednes působil velmi „*čistě a zaujatě*“⁷⁹.

„*Protože je o koncerty zájem*“,⁸⁰ jak vysvětlil Vladislav Kvapil, byl do programu přidán cyklus D, jenž měl představovat „*kvalitní seskupení čtyř koncertů s atraktivní dramaturgií a hodnotným obsazením na sólovém a dirigentském postu*“.⁸¹ Zahajovací

⁷⁴ KOLÁŘ, Bohumír: „Moravská Filharmonie úspěšně zahájila novou sezonu“, in: *Olomoucké listy*, r. 2, č. 41, 10. 10. 2002, s. 15.

⁷⁵ KOLÁŘ, Bohumír: „V Redutě zazněla Rossiniho *Stabat mater*“, 18. 4. 2003, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz/view2.php?cisloclanku=2003041801>.

⁷⁶ Tamtéž.

⁷⁷ KOLÁŘ, Bohumír: „Moravská filharmonie naplnila očekávání“, 21. 2. 2003, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz/view2.php?cisloclanku=2003022102>.

⁷⁸ Tamtéž.

⁷⁹ Tamtéž.

⁸⁰ PUSTĚJOVSKÁ, Ivana: „Moravská filharmonie zahajuje sezonu“, in: *MF Dnes*, r. 13, č. 229, 2. 10. 2002, s. D4.

⁸¹ KOLÁŘ, Bohumír: „Moravská filharmonie zahájila nový cyklus“, 15. 11. 2002, zdroj WWW (<http://zpravodajstvi.olomouc.cz/view2.php?cisloclanku=2002111501>).

koncert cyklu se uskutečnil 14. listopadu,⁸² kde pod vedením Mária Košíka zazněla nejprve skladba Petra Iljiče Čajkovského *Bouře*. Po náročném entréee byl uveden *Koncert pro housle a orchestr g moll* Maxe Brucha, jenž zaujal zejména výborným výkonem japonské houslistky Miho Oda. V závěrečné skladbě se představila japonská klavíristka Miho Oe. *Koncert pro klavír a orchestr c moll* Sergeje Rachmaninova přednesla „ve špičkově „evropském“ pojetí a prokázala vůči Rachmaninovi vzácné porozumění“.⁸³ I přes vynikající výkon orchestru, dirigenta a sólistek, byla návštěvnost koncertu, jak Bohumír Kolář uvedl, oproti předcházejícím akcím pořádaných filharmonii menší, o čemž svědčilo několik desítek neobsazených míst v auditoriu.⁸⁴ V rámci cyklu D zazněl dále například *Koncert pro marimbu a smyčce* Eckharda Kopetzského či *Koncertní kus pro 4 hony F dur* Roberta Schumanna pod vedením německého dirigenta Vladislava Czarneckého. Tisk také upozornil na „zajímavý koncertní program“⁸⁵, kde zazněla symfonická suite Gustava Holsta *Planety* doprovázena slovem Miroslava Moravce, jejíž provedení bylo zpestřeno světelnými a počítačovými efekty. Čtvrtým závěrečným abonementním koncertem cyklu D oslavila filharmonie dvousté výročí narození Hectora Berlioze uvedením jeho *Fantastické symfonie* pod taktovkou Františka Preislera.

V neděli 8. prosince se uskutečnil první tzv. „Předvánoční“ koncert z nově uvedené řady nedělních matiné pro děti a rodiče. Projekt, určený na podporu a zachování tradice hudební výchovy v Olomouci, byl navržen Michaelem Roháčem, jenž akce rovněž dirigoval a uváděl. Událost takového typu nebyla zcela obvyklá. Nedělní program pro rodiče a děti byl koncipován jako mezistupeň mezi výchovnými koncerty pro školy a večerními koncerty pro dospělé. Autor svůj návrh zdůvodnil následovně: „*Dělal jsem klasické výchovné koncerty pro školy v Olomouci, v Ostravě, v Českých Budějovicích. To byly mimochodem mé první dirigentské příležitosti. Myslím, že taková tradice*

⁸² „V porovnání s připraveným programním textem byly naopak jen dvě drobnosti: skladby byly interpretovány z organizačních důvodů v opačném pořadí a sólistky si vyměnily nástroje, na nichž podle vtištěného programu měly koncertovat.“ (KOLÁŘ, Bohumír: „Moravské filharmonie zahájila nový cyklus“, 15. 11. 2002, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz//view2.php?cislocianku =2002111501>).

⁸³ Tamtéž.

⁸⁴ Tamtéž.

⁸⁵ (ipu): „Filharmonie uvádí Holstovy Planety a Svobodův koncert“, in: *MF Dnes*, r. 14, č. 49, 27. 2. 2003, s. D4.

hudební výchovy, jakou máte vy, je velmi dobrá a měla by pokračovat ..., pár dětem se může atmosféra zalíbit a budou chtít jít na koncert. Jenže když přijdou na „opravdový“ večerní koncert, zjistí, že je to něco jiného, než zažily, a třeba se jim to znelíbí. Navíc je to příležitost i pro rodiče, kteří chodí pravidelně na filharmonii, ale netroufají si na dlouhý večerní koncert vzít děti.“⁸⁶ Program nedělního matiné byl sestaven tradičním způsobem – předehra, sólový koncert, suite a symfonie, přičemž z každého díla zazněla pouze jedna věta. Přestože se jednalo o první cyklus, koncerty se setkaly s velmi příznivým ohlasem. Filharmonie přivítala téměř tři sta návštěvníků. Dirigent dále zdůraznil důležitost nedělních koncertů v rámci „pěstování“ nového publika.⁸⁷

⁸⁶ PUSTĚJOVSKÁ, Ivana: „Chtěl bych řídit český orchestr“, in: *MF Dnes*, r. 14, č. 49, 27. 2. 2003, s. D4.

⁸⁷ Tamtéž.

2.4 Koncertní sezona 2003/2004

V osmapadesáté sezoně Moravské filharmonie byly koncerty uvedeny v jednotlivých abonentních cyklech A, B, C, D a mimo předplatné v cyklu E, jakožto nedělního matiné pro děti a rodiče již druhým rokem pod vedením dirigenta Michaela Roháče. Vedle dvaceti řádných koncertů zařadila filharmonie do programu také čtyři mimořádné koncerty. V rozmezí měsíců leden až květen uspořádala rovněž několik koncertů pro školy, jejichž dramaturgii a průvodní slovo určoval opět dirigent Michael Roháč. Do pořadatelské činnosti filharmonie tehdy spadaly také čtyři festivaly, 35. ročník Mezinárodního varhanního festivalu, 3. ročník mezinárodního hudebního festivalu Dvořákova Olomouc 2004, červnové Dny soudobé americké hudby ve spolupráci s Masters Music Collective a Mezinárodní festival nové hudby ve spolupráci s Vienna Modern Masters.

Jelikož město poskytlo filharmonii v roce 2003 příspěvek ve výši 26, 2 milionů korun místo požadovaných 28, 5 milionů korun, setkala se organizace s finančními potížemi, které musela vyřešit přijetím některých úsporných opatření. Finanční situaci filharmonie zkomplikoval i pokles kurzu dolaru a tudíž klesající příjmy z nahrávek pro zahraniční firmy. V neposlední řadě bylo vedení filharmonie nuceno v roce 2004 vynaložit na platy o dva miliony korun více z důvodu zavedení nového šestnáctitřídního tarifního systému mezd. *„Je to paradoxní, ale Rok české hudby, který proběhne příští rok pod záštitou UNESCO, bude pro nás z hlediska financí nejobtížnější za posledních deset let. Díky jim a našemu rezervnímu fondu, který jsme vytvořili v minulých letech, stáhneme zřejmě letošní ztrátu na 300 tisíc korun. Pro příští rok však podle informací, které máme, dostaneme od města příspěvek opět ve stejné výši jako letos,“*⁸⁸ uvedl v tisku ředitel Vladislav Kvapil. Všechna opatření filharmonie samozřejmě vedla k zachování stávajícího obsazení i kvantity umělecké produkce symfonického orchestru. Z důvodu uchování umělecké úrovně tělesa byli i nadále zváni kvalitní hostující umělci, s nimiž měla filharmonie dlouhodobě dobré vztahy.⁸⁹

⁸⁸ HRADIL, Miloslav: „Filharmonii zřejmě čekají finanční potíže“, in: *Právo*, r. 13, č. 254, 30. 10. 2003, s. 13.

⁸⁹ V recenzi není uvedeno, o které umělce se jedná. (Tamtéž).

Dramaturgii koncertů určovalo několik významných událostí. Na přelomu sezony, v roce 2004, vstoupila Česká republika do Evropské unie. „*Tím nejlepším reprezentantem našeho národa je česká hudba, která si získala uznání a obdiv mezi posluchači nejen v Evropě, ale i po celém světě,*“⁹⁰ uvedl Vladislav Kvapil. Tentýž rok byl také Rokem české hudby. Moravská filharmonie jej zahájila tzv. „Novoročním koncertem“, kde zazněly „Slavné drobnosti českých mistrů.“ Cílem filharmonie bylo tedy oslavit nejen sté výročí smrti skladatele Antonína Dvořáka, ale také vzdát poctu dalším tvůrcům české hudební scény. Na tyto koncerty byli zváni přední čeští sólisté a dirigenti. Šéfdirigent František Preisler počin zhodnotil následovně: „*Myslím si, že právě vynikající interpretace našeho národního hudebního odkazu a bohatství je hlavním posláním Moravské filharmonie.*“⁹¹

V rámci cyklu A byl 11. prosince uveden koncert, na němž nejprve zazněla pod taktovkou Tomáše Netopila, zastupujícího Leoše Svárovského, předehra k opeře *Čarostřelec* Carla Marii von Webera. Dirigent se „*úkolů zhostil bezchybně*“⁹². Provedena byla také *Symfonie č. 6* Bohuslava Martinů a *Koncert pro housle a orchestr* Ericha Wolfganga Korngolda, při němž byla v tisku „*obdivována především virtuozita, s níž František Novotný s Moravskou filharmonií dílo přednesl*“.⁹³ Dramaturgicky zajímavý byl koncert uvedený 15. ledna. Úvodem zaznělo dílo *Coriolan c moll op. 62*, předehra k tragédii Josepha von Collina, Ludwiga van Beethovena, již Petr Vronský „*řídil podmanivě a velmi přesně, takže dynamika díla se v monumentálním oblouku dokonale rozklenula a vrchovatě naplnila celou Redutu*“.⁹⁴ Natalia Sawoscianik, polská klavíristka, se zhostila sólového partu v *Koncertě G dur pro klavír a orchestr* Mauricia Ravela. Na závěr byly předneseny části baletu *Petruška* Igora Stravinského. Jak lze vyčíst z recenze, „*interpretace díla byla nevídaná zejména v tom, že napověděla, kolika mistrovskými osobnostmi ve všech nástrojích Moravská filharmonie*

⁹⁰ Program 58. koncertní sezony, in: Archiv MFO.

⁹¹ VÁCLAVÍK, Radek: „Moravská filharmonie zahajuje novou sezonu“, in: *MF Dnes*, r. 14, č. 242, 15. 10. 2003, s. C/4.

⁹² KOLÁŘ, Bohumír: „Velký zážitek přišel z krajin málo známých“, 15. 12. 2003, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz/view2.php?cislocianku=2003121505>.

⁹³ Tamtéž.

⁹⁴ Tamtéž.

disponuje.⁹⁵ Závěrečný koncert sezony zařazený do cyklu A se uskutečnil 1. dubna. V díle Camilla Saint-Saëns *Danse macabre* „dokázal dirigent František Preisler programní hudbu výtečně zobrazit a umocnit“.⁹⁶ Podle recenze Bohumíra Koláře podal kvalitní výkon spolu s orchestrem především koncertní mistr Antonín Hradil.⁹⁷

Do osmapadesáté sezony byly zařazeny i takzvané programní koncerty, jejichž obsahům dominovalo jedno společné téma. Příkladem se stal koncert cyklu B zvaný „Noc v Orientě“, jenž se konal 13. listopadu pod vedením egyptského dirigenta Ahmeda Elsaediho, egyptského původu byl také klavírista Vaela Farouk, jenž se ujal sólového partu. Nejprve zazněla předehra k opeře *Aida* Giuseppe Verdiho. Exotickým hudebním zážitkem se stal *Koncert pro klavír a orchestr* Aziz El Shawana, při jehož provedení uchvátil posluchače zejména sólista Wael Farouk, neboť hrál, podle slov Bohumíra Koláře, výborně, velmi dobře spolupracoval s orchestrem a ve všech třech částech skladby předvedl špičkový výkon. Na závěr orchestr provedl dílo *Šeherezáda* N. Rimského Korsakova, jehož interpretace byla údajně „dokonalá“⁹⁸. Překvapila pouze malá organizační chyba v podobě spuštěného ventilátoru v době koncertu.⁹⁹ Moravská filharmonie se představila v rámci cyklu B rovněž 12. února pod taktovkou temperamentního dirigenta Jaromíra Kyzlinka, sólistou byl slovenského houslistu Juraj Čižmarovič, jenž hrál „výborně, lehce a technicky dokonale“.¹⁰⁰ V úvodu orchestr přednesl závěr opery *Tristan a Isolda* Richarda Wagnera, poté zazněl *Koncert pro housle a orchestr D dur* Ludwiga van Beethovena a v závěru byla uvedena *Symfonie č. 9* Dmitrije Šostakoviče.¹⁰¹

Ze slov kritika Koláře vyplývá, jaký repertoár se u publika i odborné veřejnosti těšil největší pozornosti a oblibě: „Skutečnou koncertní pochoutku připravila v podobě

⁹⁵ Tamtéž.

⁹⁶ KOLÁŘ, Bohumír: „Závěrečný koncert 58. sezóny MFO“, 3. 4. 2004, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz/view2.php?cislocianku=2004040213>.

⁹⁷ Tamtéž.

⁹⁸ KOLÁŘ, Bohumír: „Egyptané v Redutě překvapili a zazářili“, 19. 11. 2003, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz/view2.php?cislocianku=2003111402>.

⁹⁹ Tamtéž.

¹⁰⁰ KOLÁŘ, Bohumír: „Moravská filharmonie tentokrát hrála pro radost“, 16. 2. 2004, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz/view2.php?cislocianku=2004021302>.

¹⁰¹ Tamtéž.

*závěrečného koncertu pro své abonenty skupiny C Moravská filharmonie, když 19. února uvedla Liszta, Chopina a Dvořáka.*¹⁰² Orchester vedl šéfdirigent František Preisler, sólového partu se zhostil klavírista Ivan Klánský.

Pod vedením Františka Preislera se začala filharmonie zaměřovat i na přesahy do jiného žánru, tedy divadla i jazzu. K tomu náleželo i koncertní provedení opery George Gershwinova *Porgy a Bess* v aranžmá Františka Preislera, jež se uskutečnilo 18. března ve spolupráci s Akademickým sborem Žerotín a se sólisty předních operních scén. „*Reduta praskala ve švech, poněvadž se vědělo, že Olomouc bude svědkem mimořádného koncertu.*“¹⁰³ V roli komentujícího detektiva se představil Jan Kanyza, Porgyho part zpíval Jiří Sulženko, Bess představila Monika Freedová, Crowna Luděk Vele, Sporting-Lifea se zhostil Zdeněk Šmukař, Serenu zpívala Andrea Kalivodová, Jakea Václav Sibera a Claru Terezie Švarcová. Moravská filharmonie, podobně jako sbor Žerotín, vystoupila v nepřiliš tradičním oblečení, aby vyjádřila specifické pojetí operního díla. Dle názoru kritiky, „*orchestr odvedl výkon velmi soustředěný a silný.*“¹⁰⁴

¹⁰² KOLÁŘ, Bohumír: „Jedna skladba lepší než druhá“, 21. 2. 2004, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz/view2.php?cislocianku=2004022001>.

¹⁰³ „Přepřevování libreta, obohacení sólistů o postavu komentujícího detektiva a pečlivé obsazení rolí vynikajícími pěvci přispělo k větší přehlednosti i spádu, tedy k dokonalejšímu porozumění. Ku prospěchu posluchačů, kteří se mohli plně soustředit na hudební složky a potěšit se dokonalým nastudováním“ (KOLÁŘ, Bohumír: „Reduta byla Gershwinem nadšena“, 22. 3. 2004, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz/view2.php?cislocianku=2004031901>)

¹⁰⁴ Tamtéž.

2.5 Koncertní sezona 2004/2005

Devětapadesátá sezona Moravské filharmonie vycházela opět z tendencí předcházejících let, tedy snahy nadále zkvalitňovat uměleckou práci a rozšiřovat nabídku koncertních událostí. V sezoně byly uvedeny abonentní cykly A, B, C a D. Kromě toho se nadále uskutečňovala nedělní matiné pro rodiče a děti v rámci cyklu E a konaly se i mimořádné koncerty či vystoupení pro základní školy. Filharmonie v této sezoně tradičně uspořádala Mezinárodní hudební festival Dvořákova Olomouc, podílela se rovněž na organizaci Mezinárodního varhanního festivalu a 3. ročníku festivalu olomouckých sborů Laudate Musicam. V sezoně 2004/2005 uvedla celkem čtyři koncerty cyklu A, stejný počet abonentních koncertů zaujímal i cyklus B, C, D a E. Ve spolupráci s Univerzitou Palackého v Olomouci a Janáčkovou akademií múzických umění v Brně realizovala Moravská filharmonie také dva koncerty Mimořádného cyklu UP.¹⁰⁵

V rámci zkvalitnění podmínek pro činnost uměleckých pracovníků byly zakoupeny v roce 2004 nové hudební nástroje.¹⁰⁶ Oproti předešlé sezoně se zvýšila návštěvnost koncertů, počet prodaných abonentní vstupenek vzrostl přibližně o dvě stě kusů.¹⁰⁷ Celkový počet návštěvníků vzrostl z 22 170 roku 2003 na 23 34 roku 2004. Naopak školní návštěvnost vzhledem k předchozímu roku výrazně poklesla (rok 2003 – 14 899 návštěvníků, rok 2004 – 10 199 návštěvníků).

Do nové koncertní sezony vstoupila Moravská filharmonie se sníženým stavem hudebníků o deset úvazků, prostřednictvím 75,77 úvazků se tak zařadila k nejmenším symfonickým orchestrům v celé republice.¹⁰⁸ Ředitel Vladislav Kvapil k tomu poskytl upřesňující informace: *Moravská filharmonie Olomouc se řadí k olomouckým příspěvkovým organizacím, jejichž ekonomická soběstačnost neustále klesá, přestože se finanční příspěvek z města zvyšuje. Soběstačnost kulturních institucí se pohybuje v Evropě přibližně okolo dvaceti procent, tedy podobně jako soběstačnost*

¹⁰⁵In: *Kdy-kde-co v Olomouci*, č. 8, 2004, s. 12 – 15.

¹⁰⁶Výroční zpráva MFO za rok 2004, in: Archiv MFO.

¹⁰⁷Vývoj věcných a ekonomických ukazatelů MFO, in: Archiv MFO.

¹⁰⁸(gb): „Filharmonie: Zdražování vstupného není řešení“, in: *Olomoucký den*, č. 197, 24. 8. 2004, s. 9.

*Moravské filharmonie za poslední léta. Na počátku devadesátých let fungovaly socialistické náklady a zisky ze zahraničí tak byly pro MFO vysoké, začal zde však fungovat kapitalismus a veškeré náklady vzrostly. Příjem ze vstupného nebyl v tomto případě stěžejní. Za posledních deset let zvýšila MFO vstupné z dvaceti korun na zhruba sto korun, další zdražení by bylo kontraproduktivní. Sedmdesát procent výdajů zahrnují mzdy. Vzhledem k tomu, že město nepokrylo filharmonii všechny výdaje, muselo dojít se snížení početního stavu.*¹⁰⁹

Co se týče zájezdních vystoupení Moravské filharmonie v ostatních městech olomouckého kraje, tyto aktivity ve srovnání s 90. léty minulého století značně poklesly. Zatímco například v letech 1993–1995 realizovala filharmonie vždy 8 koncertů v regionu Olomouckého kraje, roku 2000 v kraji koncertovala jen pětkrát a o čtyři roky později dokonce jen jedenkrát.¹¹⁰ Příčinou samozřejmě nebyl nezáměr managementu tělesa ani například nedostatek vhodného repertoáru, ale finanční nároky orchestru, na něž nebyly s to pořadatelé přistoupit.¹¹¹

Dramaturgie podzimních akcí stále vyplývala z Roku české hudby. První abonentní koncert (cyklus B) se uskutečnil 30. září. Kromě *Koncertu pro housle a orchestr d moll, op. 47* Jeana Sibelia se sólistou Andrejem Bielovem provedl šéfdirigent František Preisler také „švédské symfonické básně“ Bedřicha Smetany. Již tradičně se 28. října konal Slavnostní koncert u příležitosti státního svátku. Na programu byla přehra k opeře *Prodaná nevěsta* Bedřicha Smetany, *Koncert pro violoncello a orchestr h moll, op. 104* Antonína Dvořáka a *Praga* od Josefa Suka. Opět dirigoval František Preisler, sólového partu se zhostil Jan Páleníček. Českým autorům byly věnovány i další koncerty. V rámci podzimních koncertů v Olomouci zaznělo rovněž dílo Víta Zouhara *Blízká setkání zběsilostí srdce* a Leoše Janáčka *Lašské tance*.¹¹²

Moravská filharmonie absolvovala také několik zahraničních koncertů. V německém Regensburgu realizovala 13. a 14. listopadu slavnostní koncert k Roku české hudby, uvedeno bylo dílo Antonína Dvořáka *Stabat Mater*. Další dva slavnostní koncerty

¹⁰⁹ (gb): „Filharmonie: Zdražování vstupného není řešení“, in: *Olomoucký den*, č. 197, 24. 8. 2004, s. 9.

¹¹⁰ Počet koncertů v kraji: 2000 – 5, 2001 – 3, 2002 – 2, 2003 – 2, 2004 – 1 (Vývoj věcných a ekonomických ukazatelů – MFO, in: Archiv MFO).

¹¹¹ Výroční zpráva MFO za rok 2004, in: Archiv MFO.

¹¹² Tištěné programové letáky k jednotlivým koncertům, in: Archiv MFO.

k Roku české hudby se uskutečnily o týden později 27. a 28. listopadu ve Frankfurtu nad Mohanem. V Alte Oper zazněla pro dva a půl tisíce posluchačů mimo jiné Dvořákova „*Novosvětská*“. Ve dnech 8. až 19. prosince podnikla filharmonie tzv. předvánoční turné. To se konalo opět v Německu a čítalo deset koncertů. Pravidelný silvestrovský koncert v německém Pforzheimu byl rovněž věnován české hudbě.¹¹³ Jak napsal deník *Mladá fronta Dnes*, Moravská filharmonie se na svém turné po německých městech setkala s velmi příznivými ohlasy. „*Česká vážná hudba má v Německu dobré renomé, o čemž svědčí také velký úspěch, se kterým jsme se na pódiu setkali. Přišlo se na nás podívat kolem dvou tisíc lidí a bylo totálně vyprodáno,*“¹¹⁴ uvedl pro deník ředitel Moravské filharmonie Vladislav Kvapil.

V rámci orchestrálního cyklu D se ve čtvrtek 6. ledna konal „Novoroční koncert“, kde byla provedena skladba Leonarda Bernsteina *West Side Story*. Zazněl také *Blok swingových melodií* Glenna Millera v symfonickém aranžmá Františka Preislera, jenž koncert rovněž dirigoval, sólo na trubku předvedl Václav Týfa. Koncert se setkal s „...*obrovským ohlasem a bylo opět naprosto vyprodáno. Atmosféra byla velmi bouřlivá, lidé skandovali a svým potleskem si vyžádali dva přídavky.*“¹¹⁵ Vladislav Kvapil v tisku dále připustil, že „*lidé by vyprodali sál pravděpodobně ještě dvakrát nebo třikrát. Polyžánrové koncerty mají u obecenstva vždy velkolepý úspěch.*“¹¹⁶

Další významnou událostí Moravské filharmonie se v této sezoně stal také přímý přenos koncertu z Reduty přes internet do celého světa.¹¹⁷ Mimořádný koncert s podtitulem „Hudba a počítače“ se uskutečnil 31. března. Koncert, realizovaný ve spolupráci s Garritan Orchestral Libraries USA, Capellen Music Production CZ a internetovým portálem Live. Atlas. CZ, dirigoval Petr Pololáník.¹¹⁸ Moravská filharmonie se dále představila 18. dubna v rámci Benewitzova festivalu v České Třebové, sólového partu

¹¹³ Výroční zpráva MFO za rok 2004, in: Archiv MFO.

¹¹⁴ (rav): „V Německu hrála filharmonie klasiky, v Olomouci zněl swing“, in: *MF Dnes*, 8. 1. 2005, s. D4.

¹¹⁵ Tamtéž.

¹¹⁶ Tamtéž.

¹¹⁷ Koncert laureátů mezinárodní soutěže Group Policy v orchestraci a aranžmá hudby na počítači v přímém přenosu na internetové adrese <http://live.atlas.cz> (Programový leták ze dne 31. 3. 2005, in: Archiv MFO).

¹¹⁸ Výroční zpráva MFO za rok 2005, in: Archiv MFO.

v *Koncertu pro housle a orchestr a moll, op. 53* Antonína Dvořáka se zhostil Václav Hudeček.¹¹⁹

Management orchestru si nejvíce cenil následujících akcí: ¹²⁰ Slavnostního koncertu k 60. výročí ukončení II. světové války, jenž se konal 8. května v rámci festivalu Dvořákova Olomouc ve spolupráci s Českým filharmonickým sborem Brno v čele se sborníkem Petrem Fialou. Uvedena byla díla Antonína Dvořáka *Mše D dur* a *Te Deum* pod taktovkou Jaroslava Kyzlinka.¹²¹ Druhou mimořádnou akcí se stal koncert již zmíněný v minulé sezoně s názvem „Jazzové inspirace“ Moravské filharmonie uskutečněný 18. června v rámci festivalu Smetanova Litomyšl. Zazněla zkrácená verze Gershwinovy opery *Porgy a Bess* v instrumentaci Františka Preislera staršího. Orchestr spolu s Akademickým sborem Žerotín dirigoval opět František Preisler mladší, jehož vystoupení, jak uvedl ve svém textu Jindřich Bálek, bylo „*velmi temperamentní a nepůsobilo akademicky*“¹²². Dále účinkovali Jan Kanyza v roli detektiva vyprávějího děj, Richard Haan coby Progy, Maria Haan v roli Bess či Luděk Vele, jenž ztvárnil zápornou postavu Crowna.¹²³

Moravská filharmonie se také zúčastnila letního festivalu v Regensburgu, jenž se konal 23. až 26. července. Na konci měsíce (30. července) vystoupila na festivalu Pražské hudební slavnosti a ve dnech 13., 19., 21., a 27. srpna podnikla čtyři koncerty v rámci festivalu Petra Dvorského v Jaroměřicích.¹²⁴ V období 11. – 15. září se uskutečnily dva koncerty na Kypru.¹²⁵

¹¹⁹ Výroční zpráva MFO za rok 2005, in: Archiv MFO.

¹²⁰ Tamtéž – Tamtéž.

¹²¹ Program festivalu Dvořákova Olomouc 2005, in: Archiv MFO.

¹²² Zdroj WWW <http://festival.smetana-litomysl.com/smetanova-litomysl-2005-zpravodajstvi/jazzove-inspirace-george-gershwin-porgy-a-bess/>.

¹²³ „Operu v původní instrumentaci a nezkrácené úpravě smějí, podle přání dědiců Iry Gershwina, provádět pouze černošští aktéři.“ (zdroj WWW [http://festival.smetana-litomysl-2005-zpravodajstvi/jazzove-inspirace-george-gershwin-porgy-a-bess/](http://festival.smetana-litomysl.com/smetanova-litomysl-2005-zpravodajstvi/jazzove-inspirace-george-gershwin-porgy-a-bess/)).

¹²⁴ KONCERT TŘÍ TENORŮ: Peter Dvorský – tenor, Gegham Grigorian – tenor, Richard Samek – tenor, Moravská filharmonie Olomouc, Peter Feranec – dirigent. GALAKONCERT: Ľubica Vargicová – soprán, Peter Dvorský – tenor, Peter Dvorský - tenor, Gegham Grigorian – tenor, Richard Samek – tenor, Moravská filharmonie Olomouc, Walter Attanasi – dirigent. SLAVNÉ OPERETNÍ MELODIE: Elena Gazdíková – soprán, Kateřina Jalovcová – mezzosoprán, Jaromír Novotný – tenor, Peter Dvorský - tenor, Gegham Grigorian – tenor, Richard Samek – tenor, Moravská filharmonie Olomouc, dirigent Petr Šumník. „MOZART jak jej neznáme“: Rimskij Korsakov: *Mozart a Salieri* (jednoaktová opera), W. A.

Cyklus A byl věnován především zahraničním autorům devatenáctého a dvacátého století. Filharmonie uvedla kupříkladu dílo Ludwiga van Beethovena, Jeana Sibelia, Paula Hindemitha, Antona Brucknera, Edvarda Griega, Johannes Brahmse, Carla Marii von Webera či Felixe Mendelssohna–Bartolhdyho. Rovněž do orchestrálního cyklu B zařadila díla hudebních představitelů převážně z období přelomu devatenáctého a dvacátého století. Vedle skladeb zahraničních autorů filharmonie uvedla zejména díla českých skladatelů, například Bedřicha Smetany, Leoše Janáčka, Antonína Dvořáka, Bohuslava Martinů a Josefa Suka.

V rámci cyklu C byl například uspořádán „Vánoční koncert“, v jehož rámci filharmonie ve spolupráci s Akademickým sborem Žerotín pod vedením sbormistra Pavla Koňárka uvedla *Symfonii D dur „Haffnerova“ KV. 385* Wolfganga Amadea Mozarta a *Českou mši vánoční* Jakuba Jana Ryby. Koncert dirigoval Petr Šumník. V cyklu D zazněly mimo jiné „Jazzové inspirace“ a „Španělská noc“. V orchestrálním cyklu E, určeném pro děti a rodiče, byly provedeny pod taktovkou Michaela Roháče čtyři koncerty s tituly „Česká hudba“, „Předvánoční koncert“, „Klasická duše“ a „Voda v hudbě“.¹²⁶ Program cyklu E se setkal s kladnou odezvou a má podle ředitele filharmonie Vladislava Kvapila, jak uvedl v tisku, „*mnohem větší přínos než vystoupení pořádané pro školy, kde třicet procent diváků koncert nezajímá.*“¹²⁷

Před olomouckými posluchači se jako každý rok vystřídala řada špičkových dirigentů a hudebníků. Vystoupili celkem čtyři dirigenti ze zahraničí, a to Mário Košík ze Slovenska, Volker Schmidt-Gertenbach z Německa, Robert Lehrbaumer z Rakouska a Jan Jakub Bokun z Polska. Na koncertech hostovali také zahraniční sólisté, jako například japonský klavírista Naoko Inada, rakouský houslista Gernot Winishofer,

Mozart: *Requiem* – Sólisté Requiem: Kateřina Šilhavíková – soprán, Zuzana Dunajčanová – mezzosoprán, Michal Hýrošš – tenor, Richard Šveda – bas. Sólisté Korsakov: Jurij Gorbunov – basbaryton, Petr Levíček – tenor, Peter Dvorský - tenor, Gegham Grigorian – tenor, Richard Samek – tenor, Moravská filharmonie Olomouc, Milan Kaňák – dirigent, Pavel Koňárek – sbormistr, Jiří Nagy – režie, Akademický sbor Žerotín. (zdroj WWW <http://www.arskoncert.cz/mhfpd/cz/archiv.asp?ROK=2005>).

¹²⁵ Výroční zpráva MFO za rok 2005, in: Archiv MFO.

¹²⁶ Koncert se konal 20. března u příležitosti oslav Světového dne vody, ve spolupráci se Středomoravskou vodárenskou, a.s., členem skupiny VEOLIA WATER. Vstupenky na představení byly k dispozici zdarma. (In: *Kdy-kde-co v Olomouci*, č. 8, 2004, s. 15).

¹²⁷ GABROVÁ, Gabriela: „Filharmonie včera vstoupila do další sezony“, in: *Olomoucký den*, č. 229, 1. 10. 2004, s. 9.

houslista Andrej Bielov z Ukrajiny, německý klavírista Victor Emanuell von Monteton a polský kytarista Krzysztof Pelech. Z USA se představil klavírista David Syme. Mezi sólisty se objevilo také několik mladých talentů. Moravská filharmonie projevila snahu dát prostor nejen renomovaným umělcům, ale rovněž umělcům začínajícím, kteří, jak vysvětlil Vladislav Kvapil v tisku *Olomoucký den*, doposud „*nikdy nezklamali*“¹²⁸. Ředitel filharmonie také uvedl, že se velmi těšil kupříkladu na spolupráci s fenomenálním houslistou Jiřím Vodičkou, jenž vzešel z líhně Václava Hudečka. Šéfdirigent Moravské filharmonie František Preisler vzpomněl rovněž jména dalších vynikajících sólistů, a to trumpetistu Václava Týfu či violoncellistu Michala Kaňku.¹²⁹

¹²⁸ GABROVÁ, Gabriela: „Filharmonie včera vstoupila do další sezony“, in: *Olomoucký den*, č. 229, 1. 10. 2004, s. 9.

¹²⁹ Tamtéž.

2.6 Koncertní sezona 2005/2006

Kromě čtyř klasických cyklů A, B, C, D, prakticky znamenajících šestnáct koncertů, uvedla filharmonie v jubilejní šedesáté sezoně mimořádný cyklus S pěti svátečních koncertů. Zájem posluchačů o koncerty byl velký. Ve srovnání s předešlými sezonami Moravské filharmonie návštěvnost veřejných koncertů výrazně stoupla. Zatímco v roce 2004 zaznamenala 23 340 návštěvníků, v roce 2005 vykázala o 2 440 návštěvníků více, tedy 25 780 návštěvníků.¹³⁰ Na koncertech vystoupila řada renomovaných umělců z České republiky i ze zahraničí, avšak příležitost dostali i mladí interpreti a dirigenti. Vladislav Kvapil počin okomentoval následovně: „*Někteří dramaturgové sázejí na jistotu. Naše publikum však zatím ani mladí umělci nikdy nezklamali.*“¹³¹ Filharmonie vydala v roce 2005 i nové CD, jež bylo s Petrem Vronským natočeno již v roce 2000.

Do programu byly zařazeny i nedělní koncerty, které se v předešlých dvou letech setkaly s velkým úspěchem. Nedělní matiné určené především rodičům s dětmi již nedirigoval Čechokanaďan Michael Roháč, jenž ukončil angažmá v Moravské filharmonii, ale místo něj provedl tři koncerty dirigent Petr Šumník, jeden pak Garry Daverne z Nového Zélandu. Ředitel filharmonie Vladislav Kvapil dále uvedl, že tyto koncerty zaznamenaly mnohem větší odezvu než programy po školy, jejichž nestabilní návštěvnost řešila filharmonie ztraktivněním nabídky dramaturgie.¹³² „*Má to úplně jinou dimenzi. I rodiče se dozví mnoho zajímavých věcí a celkový efekt je vyšší. Kdežto děti na školních koncertech jsou často dost nepozorné a zlobí, i když jsou to vlastně úplně ti samí posluchači,*“¹³³ vysvětlil ředitel filharmonie. Přestože návštěvnost koncertů pro školy klesala a z ekonomického hlediska se stávaly příjmy z těchto akcí méně významné, jejich důležitost nebyla podceňována. Vedení se snažilo podniknout taková opatření, která by vedla ke zvýšení zájmu o tyto koncerty.¹³⁴

¹³⁰ Vývoj věcných a ekonomických ukazatelů – MFO, in: Archiv MFO.

¹³¹ HRADIL, Miloslav: „Filharmonie má nového šéfdirigenta“, in: Právo, r. 15, č. 228, 29. 9. 2005, s. 12.

¹³² Návštěvnost koncertů pro školy za rok 2003 – 14 899, za rok 2004 – 10 199, za rok 2005 – 6 732, za rok 2006 – 7 571 (Vývoj věcných a ekonomických ukazatelů – MFO, in: Archiv MFO).

¹³³ VÁCLAVÍK, Radek: „Filharmonie slaví kulaté výročí“, in: MF Dnes, r. 16, č. 229, 30. 9. 2005, s. C/9.

¹³⁴ Výroční zpráva MFO za rok 2005, in: Archiv MFO.

Nejvýznamnějším počinem roku 2005 se stalo angažování předního českého dirigenta mezinárodního renomé, Petra Vronského, na post šéfdirigenta Moravské filharmonie. Ve výroční zprávě ředitel orchestru poznamenal, že angažmá Vronského bylo ředitelem České filharmonie Václavem Riedelbauchem, ředitelem Pražského jara Romanem Bělorem, ředitelem festivalu Pražský podzim Pavlem Špirochem a dalšími představiteli, hodnoceno „jako významný krok k dalšímu zkvalitnění práce Moravské filharmonie“.¹³⁵ Vronský ve funkci vystřídal Františka Preislera, jenž ukončil své působení ve filharmonii 30. června. Petr Vronský se zčásti podílel i na dramaturgii šedesáté sezony. Zdá se, že ihned našel s ředitelem Vladislavem Kvapilem „společnou řeč“, jelikož byl s ředitelem filharmonie Vladislavem Kvapilem souladný, nejednalo se o žádné převratné kroky. „*Jsem naprosto ztotožněn s vizí pana Kvapila. Mým cílem jsou stříbrné smyčce, krystalická dřeva a kulturní dechy. Jestli se nám podaří v tomto smyslu hrát, pak posluchači budou určitě odcházet spokojení,*“¹³⁶ uvedl v tisku Petr Vronský.

Moravská filharmonie Olomouc zahájila sezonu 29. září tak zvaným „Slavnostním zahajovacím koncertem jubilejní sezony“ cyklu S, jenž byl uveden právě u příležitosti 60. výročí Moravské filharmonie.¹³⁷ Na úvod slavnostního večera zazněla státní hymna. Po té, podobně jako před šedesáti lety, byla uvedena pod taktovkou Petra Vronského *Má vlast* Bedřicha Smetany. Jak uvedla v tisku Michaela Komárková, Petr Vronský se při interpretaci „*vyhnul jakýmkoliv novátorským inspiracím, zvolil tradiční provedení, což mělo jen příznivý dopad. Náhlá střídání piana a forte, nepatrné tempově náladové změny, hlavně při hře celého orchestru, vše bylo až neuvěřitelné.*“¹³⁸ Vynikající výkon podala sekce žesťů, která tak „*napomohla celému orchestru k téměř bezchybnému projevu*“.¹³⁹

¹³⁵ Výroční zpráva MFO za rok 2005, in: Archiv MFO.

¹³⁶ MELKUSOVÁ, Alžběta: „Jubilejní sezona s novým šéfdirigentem“, in: *Olomoucký den*, č. 228, 29. 9. 2005, s. 7.

¹³⁷ „Moravská filharmonie hrála pod svým současným názvem poprvé 8. září roku 1945 ve dvoraně Národního domu v Olomouci pod taktovkou dirigenta Dalibora Doubka. Zatímco v první koncertní sezoně měla 30 předplatitelů, nyní jich má již přes dva tisíce.“ (HRADIL, Miloslav: „Filharmonie má nového šéfdirigenta“, in: *Právo*, r. 15, č. 228, 29. 9. 2005, s. 12).

¹³⁸ KOMÁRKOVÁ, Michaela: „Jubilejní filharmonická šedesátka“, in: *Olomoucký den*, č. 234, 6. 10. 2005, s. 7.

¹³⁹ Tamtéž.

Moravská filharmonie přivítala své posluchače abonentním koncertem cyklu A 6. října, na němž vystoupil světově uznávaný violoncellista Jiří Bárta. Pod vedením dirigenta Jaroslava Kyzlinka nejdříve zazněla suita z baletu *Pulcinella* Igora Stravinského. „Úvodní část koncertu měla provázet neoklasicistní hravost. Nevyzněla ale, bohužel, s takovou lehkostí, s jakou jistě byla komponována.“¹⁴⁰ Význačným dramaturgickým počinem byl výběr díla Dmitrije Šostakoviče, tedy *Koncert pro violoncello a orchestr č. 1*, „kde sólista představil svůj profesionální výkon.“¹⁴¹ Na závěr byla uvedena *Symfonie č. 4 B dur* Ludwiga van Beethovena.

Hudba z filmů *Harry Potter a Pán prstenů* zazněla spolu s díly *Youth of Auckland* a *Tribal Ritual* Garyho Davernea, jež koncert také dirigoval, 13. října v rámci koncertu cyklu D. Sólového partu se zhostila americká akordeonistka Mary Tokarská. Skladby novozélandského dirigenta přednesl orchestr údajně „velmi zaujatě a s evidentním uspokojením“¹⁴². Filmová hudba zazněla i na druhém abonentním koncertu cyklu D, jež nesl název „Slavné světové filmové melodie“. Ty byly předneseny pod taktovkou Hermanna Breura. Příznivci jazzové hudby si mohli přijít na své na zbývajících dvou večerech s tituly „Jazzové inspirace I“ a „Jazzové inspirace II“. Koncerty patřily k netradičním večerům a vyvolaly zájem především u mladší generace. Velký úspěch měla například skladba Georga Gershwina *Rhapsody in Blue*, kde pozornost na sebe upoutal zejména americký klavírista David Syme, jež podle slov Bohumíra Koláře „nikoho nezklamal a dobyl si uznání o obdiv hrou i svébytným muzikantským projevem“¹⁴³.

Management orchestru si v sezoně 2005/2006 nejvíce cenil následujících událostí: 11. – 15. září realizovala filharmonie dva koncerty na Kypru. 28. a 29. září se uskutečnily zahajovací koncerty jubilejní 60. koncertní sezony. Filharmonie podnikla rovněž akce v rámci grantového projektu Olomouckého kraje, které se konaly 25., 26., 27. října a 16. listopadu. V rámci prezentace Olomouckého kraje realizovala

¹⁴⁰ KOMÁRKOVÁ, Michaela: „Violoncellista Bárta zazářil“, in: *Olomoucký den*, č. 239, 12. 10. 2005, s. 7.

¹⁴¹ Tamtéž.

¹⁴² KOLÁŘ, Bohumír: „Moravská filharmonie hrála filmovou hudbu“, 14. 10. 2005, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz/view2.php?cislocianku=2005101305>.

¹⁴³ KOLÁŘ, Bohumír: „Moravská filharmonie hrála jazz“, 24. 2. 2006, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz/view2.php?cislocianku=2006022403>.

11. prosince koncert v Praze na Žofině. V Praze také proběhlo natáčení koncertu s Evou Urbanovou pro Českou televizi v rámci Praha Goja Music Hall. S Evou Urbanovou uskutečnila také řadu deseti koncertů po České republice v rámci turné „Vánoční sen“, jež se konalo ve dnech 6. až 21. prosince. Poslední akcí roku 2005 se stal Silvestrovský koncert v německém Pforzheimu. Významný byl také Novoroční koncert s Petrem Dvorským v Havířově konaný 15. ledna. Moravská filharmonie se dále zúčastnila 20. dubna Benewitzova festivalu v České Třebové. Vedení filharmonie rovněž ocenilo zahajovací koncert festivalu Dvořákova Olomouc realizovaný 2. května. V rámci festivalu vyzdvihlo rovněž koncert se světoznámým violoncellistou Mishou Maiskym, s nímž filharmonie vystoupila i v rámci festivalu Janáčkův máj v Ostravě. 9. až 18. května orchestr absolvoval koncertní turné v Hong-Kongu. 1. června se pak uskutečnil závěrečný koncert festivalu Dvořákova Olomouc u příležitosti slavnostního otevření Arcidiecézního muzea v Olomouci. Na závěr filharmonie zahrála na slavnostním koncertu v Českém Krumlově s Evou Urbanovou konaném 7. června.¹⁴⁴

Dramaturgii sezony ovlivnilo nejen 60. výročí vzniku samotné filharmonie, ale také 250. výročí narození Wolfganga Amadea Mozarta v roce 2006, jehož skladbám byl v rámci cyklu C věnován jeden večer s názvem „Vivat Mozart“. Mozart zazněl v rámci abonementních koncertů ještě čtyřikrát. Pro děti s rodiči byl přichystán program s názvem „Setkání s malým Mozartem“. Vedle tradičních nedělních matiné připravila filharmonie také představení pro školy s názvem „Amadeus“.¹⁴⁵

¹⁴⁴ Výroční zpráva MFO za rok 2005 a 2006, in: Archiv MFO.

¹⁴⁵ MELKUSOVÁ, Alžběta: „Jubilejní sezona s novým šéfdirigentem“, in: *Olomoucký den*, č. 228, 29. 9. 2005, s. 7.

2.7 Koncertní sezona 2006/2007

Moravská filharmonie opět rozdělila abonentní koncerty do pěti cyklů, jež byly v jednašedesáté koncertní sezoně vzhledem k dramaturgii představeny následovně: cyklus A „Velký symfonický cyklus“, cyklus B „Malý symfonický cyklus“, cyklus C „Populární symfonický cyklus“, cyklus D „Netradiční cyklus“, nově byl zařazen cyklus P s titulem „Prémiový cyklus“. Jelikož se nejednalo o předplatitelský cyklus, byly dopolední koncerty pro děti s rodiči v programu uvedeny pod názvem „Nedělní matiné pro děti a rodiče“. Řadu čtyř koncertů, k nimž měl průvodní slovo Vladislav Kvapil, dirigoval Petr Šumník.

V uplynulých několika sezonách došlo ke generační obměně v mnoha nástrojových skupinách, v orchestru měli tedy převahu mladí, podle slov ředitele Vladislava Kvapila, perspektivní hráči. Ředitel filharmonie rovněž dodal, že *„kvalita hráčů neodpovídá jejich finanční ohodnocení“*¹⁴⁶. Zatímco administrativa dosahovala optimálního počtu pracovníků, a byla tedy schopna zajišťovat provoz Moravské filharmonie po všech stránkách, početní stav členů orchestru zůstal od roku 2004 stále nedostačující. V roce 2006 zaznamenala filharmonie v přepočtu 78, 41 úvazků, za rok 2007 pouze 77, 89 úvazků. Ředitel upozornil, že *„dlouhodobě je takový stav neudržitelný s ohledem na pracovní vytiženost hudebníků, dodržování zákonného volna mezi dvěma směnami, zákonného volna v pracovním týdnu, zákonné dovolené, pracovních kalendářních dnů, noční práce, zájezdové činnosti v ČR a v zahraničí, natáčení.“*¹⁴⁷ Filharmonie usilovala o zvýšení početního stavu hudebníků v orchestru alespoň na 80 členů.

Dramaturgie koncertů 2006/2007 navazovala na již předcházející sezony, přičemž v potaz byly brány především ohlasy posluchačů na uvedené koncerty, stanoviska hudebních kritiků, dramaturgické projekty jiných těles či případná výročí a jubilea. Konečná podoba dramaturgického plánu, podobně jako tomu bylo i u několika

¹⁴⁶ „Ve srovnání s hudebními pedagogy, kteří působí na základních uměleckých školách, jsou jejich platové výměry nižší. Považovali bychom za správné, kdyby byly alespoň shodné. Není to z naší strany podcenění práce pedagogů, jen si uvědomujeme, že nasazení a výkony koncertních umělců by nemělo být podhodnoceno jen proto, že jsou honorováni z prostředků ministerstva kultury.“ (KOLÁŘ, Bohumír: „Ohlédnutí za úspěšnou 61. sezónou MFO s ředitelem Vladislavem Kvapilem“, 24. 4. 2007, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz//clanky/Ohlednuti-za-uspesnou-61.-sezonou-MFO-s-reditelem-Vladislavem-Kvapilem--7295>).

¹⁴⁷ Výroční zpráva MFO za rok 2007, in: Archiv MFO.

předchozích sezon, ovšem závisela především na řediteli Vladislavu Kvapilovi a šéfdirigentu Petru Vronském.¹⁴⁸

Stému výročí narození Dmitrije Šostakoviče filharmonie připomenula poctu prvním abonentním koncertem „Velkého symfonického cyklu“ A. Pod vedením Petra Vronského byla provedena jeho *Symfonie č. 5 d moll, op. 47*. Na stejném koncertu byl představen také *Koncert pro klavír a orchestr* Johanna Nepomuka Hummela, kde se sólového partu zhostila slovenská klavíristka Jordana Palovičová. Ze zahraničních umělců vystoupili dále slovenský dirigent Márion Košík, italský houslista Stefano Pagliani a dirigent Walter Attanassi. Německý violoncellista Jan Filip Ťupa zapůsobil „*technickou dokonalostí*“¹⁴⁹ 14. prosince, kdy zaznělo dílo Mauricea Ravela *La Valse, Smrt a vykoupení* Richarda Strausse či skladba „*Tout un Monde Iointain*“ pro violoncello a orchestr Henriho Dutilleuxe. V rámci projektu „S mikrofonem za českými a moravskými orchestry“ byl koncert odvysílán v rádiovém přenosu Českého rozhlasu 3 – Vltava.¹⁵⁰

Koncertní sezona byla zahájena 28. září cyklem B, kdy pod vedením dirigenta Stanislava Vavříčka zazněla díla Jana Václava Huga Voříška *Grand Rondeau pro klavír, housle, violoncello a orchestr D dur* a *Symfonie D dur*. Sólového partu se ujalo Smetanovo trio, jež podalo „*suverénní výkon, který bylo možno jen obdivovat*“.¹⁵¹ Následující koncert cyklus B s názvem „Na návštěvě u rodiny Stamiců“ dirigoval Tomáš Netopil, spolu s orchestrem vystoupil violista Pavel Peřina. V rámci třetího abonentního koncertu byl proveden *Koncert pro housle a orchestr d moll, op. 47* Jeana Sibelia. Jak lze vyčíst z recenze, Petr Vronský „*vystihl epickou šíři skladby, bezpečně korigoval tempa, nebál se pomalého waltzu ani taneční bujarosti v 1. větě, ve 2. větě neztrácely ostinátní doprovody klid a potenciál náhle překvapit, práce s tlumenou dynamikou ve 3. větě dala proniknout sólistovi přes žestě a nachystala*

¹⁴⁸ KOLÁŘ, Bohumír: „Ohlédnutí za úspěšnou 61. sezónou MFO s ředitelem Vladislavem Kvapilem“, 24. 4. 2007, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz//clanky/Ohlednuti-za-uspesnou-61.-sezonou-MFO-s-reditelem-Vladislavem-Kvapilem--7295>.

¹⁴⁹ KOLÁŘ, Bohumír: „Moravská filharmonie hrála nejen pro návštěvníky koncertu, ale i pro posluchače Českého rozhlasu 3 – Vltava“, 15. 12. 2006, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz//view2.php?cislocclanku=2006121502>.

¹⁵⁰ Tamtéž.

¹⁵¹ KOLÁŘ, Bohumír: „Státní svátek byl dnem zahájení 61. sezóny Moravské filharmonie“, 2. 10. 2006, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz//view2.php?cislocclanku=2006100202>.

*silnou závěrečnou gradaci*¹⁵² Ivan Ženatý „zapadl do rozvrásněného hudebního proudu jako nejlepší hráč orchestru se straussovsky výraznými sóly, uměl se ukázněně schovat do pléna i vychutnávat náročná místa s lehkým a elegantním smykem. Poslouchal orchestr a orchestr poslouchal jeho“¹⁵³ Nastudována byla také *Symfonie č. 5 F dur, op. 76* Antonína Dvořáka.¹⁵⁴

První abonentní akcí cyklu C byl koncert s názvem „Rozloučení s Mozartovým rokem a pocta R. Schumannovi (100 let od úmrtí)“, kdy Moravská filharmonie ve spolupráci s Namura Co. představila mladé japonské sólisty. Filharmonie vzdala hold také Edvardu Hagerupu Griegovi ke stému výročí úmrtí v podobě koncertu s titulem „Návštěva ve Skandinávii, pocta Griegovi“, od něhož byly uvedeny *Norské tance, op. 35* a pod taktovkou Petra Vronského zazněl také *Koncert pro klavír a orchestr a moll, op. 16*, kde se sólového partu zhostil Němec Victor Emanuell von Monteton.

Cyklus D představil pouze dva koncerty s tituly „Není klasika jako klasika“ a „Jazzmann v černém klobouku“, kde byla provedena díla Milana Svobody, jenž rovněž dirigoval orchestr. Do takzvaného „Prémiového cyklu“ spadaly tři koncerty s názvy „Slavnostní koncert ke státnímu svátku ČR“, „Vánoční koncert“ a „Závěrečný koncert sezony“.

Moravská filharmonie absolvovala rovněž několik koncertů mimo olomouckou redutu. Ve dnech 4. až 20. listopadu uskutečnila filharmonie deset koncertů s Karlem Gottem.

¹⁵² KOPECKÝ, Jiří: „Ženatý a Šporcl vyprodali olomouckou Redutu“ in: *Hudební rozhledy*, r. 60, č. 4, 2007, s. 19.

¹⁵³ Tamtéž.

¹⁵⁴ Interpretace *Vltavy* Bedřicha Smetany a *Symfonie č. 5 F dur, op. 76* Antonína Dvořáka: „Vronský diriguje zpaměti, furiantskou pevnost až „zatěžkanou“ provází náruživost tanečníka dnes již neznámého tance s názvem Medvěd. Jediné vážné omezení přichází zvenku, a to s retardujícím prostorem Reduty. Spojení dvou témat v závěru 1. Věty Dvořákovy symfonie znělo jako chaotické přeřvávání smyčců a dechů, činily ve Vyšehradu by snesly méně razance. Jako by Vronského provázel syndrom sonátových vět, kdy se repríze nedostává zaujetí a kóda bez připravené energie zachraňuje účinek hlukem (platilo i o 1. Větě Sibeliova koncertu). Pokud Vronský nutil orchestr do pianissima (výborné tympány, znělé žestě!), do zvukové kultury komorních hráčů (klarinet a lesní rohy v Šárce!) a zdánlivě nic nedělal v žánrových stylizacích (polka ve Vltavě, pochod v Šárce, střední věty Symfonie F dur), pak dosahoval přirozené výrazové síly, hráči na sebe reagovali a tektonická stavba vět držela přehledné obrysy. Vronský „nepřepaloval“ rychlost, Šárka v jeho pojetí byla poněkud kyprá a ani Dvořáková 4. Věta nikam nehnila, při hutném zvuku a zdravých extrémech však neztratil tah a vřelou expresivitu lyrických scén.“ (KOPECKÝ, Jiří: „Ženatý a Šporcl vyprodali olomouckou Redutu“ in: *Hudební rozhledy*, r. 60, č. 4, 2007, s. 19).

Turné s názvem „Má pout“¹⁵⁵ společně připravili pod vedením dirigenta Františka Preslera. Jeden z koncertů se konal i v Olomouci ve Sportovní hale Univerzity Palackého. „*Gott byl s filharmonií velmi spokojený a na zkouškách panovala příjemná atmosféra. Ocenil také, že je filharmonie schopna v tak krátké době nazkoušet řadu jeho písniček,*“¹⁵⁵ uvedla pro tisk Markéta Kvapilová. František Janeček, jehož agentura GoJa sérii koncertů organizovala, si spolupráce s filharmonií také velmi cenila. „*Vážím si spolupráce s tímto skvělým tělesem i ředitelem filharmonie Vladislavem Kvapilem. Během příprav loňského turné Evy Urbanové, stejně jako během příprav turné Karla Gotta a jeho hostů, byla opravdová radost s olomouckými hudebníky pracovat. Těleso má skvělé hráče, perfektní organizaci, a je nám obrovskou ctí, že přijalo naši nabídku,*“¹⁵⁶ hodnotil František Janeček. Další řadu koncertů absolvovala filharmonie v Německu v rozmezí dnů 26. listopadu až 3. prosince. Tradičně vystoupila na Silvestrovkém koncertu v německém Pforzheimu. V Německu absolvovala také Novoroční koncerty konané 1. až 3. ledna. 11. února se uskutečnil koncert ve spolupráci s Munchner Motetenchor. 25. února pak realizovala koncert v německém Auditoriu Maximu Regensburg ve spolupráci se sbory Regensburger Kantoreia Universitaschor Regensburg, kde zazněla *Symfonie č. 9 s Ódou na radost* Ludwiga van Beethovan. Filharmonie vystoupila 26. června rovněž na zahajovacím koncertu festivalu Kroměřížské hudební léto. V Německu pak účinkovala pak 28. července při příležitosti slavnostního koncertu k 50. výročí Regensburger Kantorei, kde uvedla dílo Carla Orffa *Carmina Burana*. Olomoucká filharmonie se dále zúčastnila zahajovacího koncertu Mezinárodního hudebního festivalu Petera Dvorského v Jaroměřicích nad Rokytnou,¹⁵⁷ kde vystoupila pak i 18. srpna na závěrečném koncertu pod taktovkou Petra Vronského.¹⁵⁸

¹⁵⁵ VÁCLAVÍK, Radek: „Pilují Gottovy hity“, in: *MF Dnes*, č. 207, 4. 11. 2006, B2.

¹⁵⁶ Tamtéž.

¹⁵⁷ Nejslavnější arie z českých a italských oper, dirigent: C. Gatto (Itálie), sólisté: G. Beňáčková a Petr Dvorský (Výroční zpráva MFO za rok 2007, in: Archiv MFO).

¹⁵⁸ Výroční zpráva MFO za rok 2006 a 2007, in: Archiv MFO.

2.8 Koncertní sezona 2007/2008

Rozvržení cyklů dvašedesáté koncertní sezony se od předchozí sezony téměř nelišilo. Pouze do „Prémiového cyklu“ byly zařazeny čtyři koncerty místo tří. Filharmonie tedy v pěti cyklech uvedla celkem dvacet řádných koncertů. Výjimku neuskutečnila ani v případě Nedělních matiné pro děti a rodiče, jež opět dirigoval Petr Šumník a slovem provázel Vladislav Kvapil.

Dramaturgický plán dvašedesáté sezony opět představil díla autorů 18., 19. a 20. století. Vedle klasické vážné hudby zazněly i skladby z filmů, muzikálů a jazzového okruhu. „*Nezaměříme se jen na některé autory. Chceme, aby si lidé mohli v nabídce vybrat,*“¹⁵⁹ doplnil Vladislav Kvapil. Filharmonii se podařilo angažovat mnoho vynikajících českých i zahraničních interpretů.

Filharmonie uvedla 4. října pod vedením Petra Vronského „V rámci festivalu Pontes“ první abonentní koncert cyklu A. Vedle šéfdirigenta Vronského, jež dirigoval i „Závěrečný koncert sezony“, v cyklu vystoupili dva zahraniční interpreti. V rámci druhého abonentního koncertu se představil izraelský dirigent Elli Jaffe, jež vedle díla Sergeje Prokofjeva a Johannese Brahmse interpretoval i svoji skladbu *Festive Overture*. Pod vedením rakouského dirigenta Ernesta Hoetzle zazněla nejprve skladba *Variace na Haydnovo téma* Johannese Brahmse, již orchestr přednesl pod taktovkou rakouského hosta „*s citem pro stylovou výjimečnost*“¹⁶⁰. Vedle *Symfonie Malíř Mathis* Paula Hindemith zaznělo dílo Richarda Strausse *Koncert pro hoboj a malý orchestr D dur*, jež v podání sólisty Viléma Veverky a orchestru dle názoru kritiky „*zastínilo úvodní i závěrečnou část koncertního večera*“.¹⁶¹

V rámci cyklu B byla uvedena převážně díla ruských skladatelů, například Dmitrije Šostakoviče, Petra Iljiče Čajkovského, Igora Stravinského či Modesta Petroviče Musorgského. Vedle slovenského houslisty Juraje Čižmaroviče, klavíristy Marka Kepřta a ruského houslisty Andreje Bielowa dostala v programu příležitost i začínající mladá olomoucká klavíristka Andrea Vavrušová.

¹⁵⁹ (ČTK): „Filharmonie zahraje i Jurský park“, in: *MF Dnes*, r. 18., č. 227, 29. 9. 2007.

¹⁶⁰ KOLÁŘ, Bohumír: „Koncert s Vilémem Veverkou a Ernestem Hoetzlem“, 21. 3. 2008, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz/clanky/Koncert-s-Vilemem-Veverkou-a-Ernestem-Hoetzlem-8684>.

¹⁶¹ Tamtéž.

V cyklu C převažovala díla autorů 18. a 19. století. Jedním z vrcholů koncertní produkce se stal, podle Bohumíra Koláře, takzvaný „Vánoční koncert“ zásluhou „*odborné připravenosti všech zainteresovaných a zaujetí*“,¹⁶² s nímž byla obě díla přednesena. Pod taktovkou Jaroslava Kyzlinka zazněla *Missa C dur* Ludwiga van Beethovena a *Gloria* Francise Poulence. Na interpretaci děl kromě olomouckého orchestru participovali, Akademický sbor Žerotín a Brněnský akademický sbor, sólového partu se zhostili, sopranistka Eva Dřízová-Jirušová, jež podala „*vzletný výkon*“¹⁶³, mezzosopranistka Jitka Zerhautová, tenorista Tomáš Černý a bas obsadil Martin Gurbale. Ze zahraničních interpretů se v rámci cyklu C představil španělský dirigent Leonardo Martínez Cayuelas, jenž 14. února provedl mimo jiné kupříkladu dílo Josepha Haydna *Koncert pro violoncello a orchestr D dur*, kde se sólového partu s „*obdivovanou jistotou a dokonalou technikou*“¹⁶⁴ zhostil Tomáš Jamník.

Netradiční koncerty filharmonie představila v rámci cyklu D. Pod taktovkou Stanislava Vavříčka orchestr uvedl dílo Gustava Holsta *Planety* doprovázené reprodukovanou recitací Miroslava Moravce a světelnými efekty, jež měl na starosti Bohuslav Kraus. „Novoroční jazzové inspirace“ řídil dirigent Miloš Machek, jako sólista vystoupil se saxofonem a klarinetem Felix Slováček. Koncert okomentoval Bohumír Kolář takto: „*Od oné náklonnosti všech interpretů a aktérů k jazzu se odvíjela i lehkost a radost, kterou všichni posluchači vnímali a přijímali jako dar, který je zaujal a potěšil.*“¹⁶⁵ Krom „Filmových a muzikálových inspirací“ dirigované Gary Davernem byl uveden koncert s názvem „Jihoamerické inspirace“ Astora Piazzolly, kde vedle polského dirigenta a klarinetisty Jana Jakuba Bokuna a kytaristy Krzyszofa Pelecha vystoupila i Camerata Moravia.

Z prémiových koncertů vynikal především „Svatováclavský koncert“, na němž zazněla díla vesměs českých skladatelů. Od Antonína Dvořáka filharmonie uvedla dílo *Můj*

¹⁶² KOLÁŘ, Bohumír: „Moravská filharmonie završila letošní činnost velkolepým vánočním koncertem“, 23. 12. 2007, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz//clanky/Moravska-filharmonie-završila-letosni-cinnost-velkolepym-vanocnim-koncertem-8286>.

¹⁶³ Tamtéž.

¹⁶⁴ KOLÁŘ, Bohumír: „Koncerty Moravské filharmonie jsou naplňovány příjemnou hudbou“, 18. 2. 2008, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz//clanky/Koncerty-Moravske-filharmonie-jsou-naplňovany-prijemnou-hudbou-8516>.

¹⁶⁵ KOLÁŘ, Bohumír: „Novoroční jazzové inspirace“, 11. 1. 2008, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz//clanky/Novorocni-jazzove-inspirace-8344>.

domov, Karneval a Mazurek, od Josefa Suka zazněla *Meditace na staročeský chorál „Svatý Václave“* a od Bedřicha Smetany předehra k opeře *Hubička*. Díla byla přednesena pod taktovkou Petra Vronského, dle autora recenze, „*s citem a se zaujetím*“¹⁶⁶. Uvedena byla také díla Johannese Brahmsa, Camille Saint-Saënsa a Pabla de Sarasateho. Sólového partu se ujal Pavel Šporcl, při jehož hře se publikum, jak uvedl Bohumír Kolář, „*rozplývalo*“¹⁶⁷ a zvuk jeho houslí byl „*přímo neuvěřitelný*“.¹⁶⁸

Uvedením symfonické pohádky *Péťa a vlk* Sergeje Prokofjeva zahájil orchestr pod taktovkou Petra Šumníka cyklus dopoledních koncertů nazvaný *Nedělní matiné pro děti a rodiče*. Kromě mluveného slova bylo provedení obohaceno ještě o několik dětských herců, jež ztvárňovaly hlavní role příběhu. Jak lze vyčíst z recenze: „*Vysoké židle představovaly větve stromu, bazének tuň a velmi věrně působila dřevěná vrátka vedoucí k Péťovi do zahrádky. Uskutečněním takového koncertu Moravská filharmonie dokázala, že má zájem o dětské návštěvníky, kterých snad bude nadále jen přibývat.*“¹⁶⁹

Vedle Petra Šumníka se v dopoledním cyklu představil i dirigent Gary Daverne z Nového Zélandu při příležitosti koncertu s titulem „*Filmové a muzikálové inspirace*“. „*Nadšené publikum si od usměvavého dirigenta vyžádalo hned dvojí přídavek.*“¹⁷⁰

S rostoucí kvalitou orchestru se zvyšoval i počet koncertů. V roce 2006 realizovala filharmonie v rámci České republiky 134 koncertů, v roce 2007 jich absolvovala 153 a za rok 2008 uskutečnila 183 koncertů.¹⁷¹ Vedení filharmonie si nejvíce cenilo následujících událostí: V rozmezí dnů 15. října až 5. listopadu absolvoval komorního orchestru Moravské filharmonie spolu se sólistou Ivanem Ženatým koncertní turné ve Španělsku, řada sedmnácti koncertů byla završena závěrečným koncertem v Paláci hudby v Barceloně. Turné v Japonsku konané ve dnech 25. října až 3. listopadu čítalo

¹⁶⁶ KOLÁŘ, Bohumír: „Moravská filharmonie úspěšně zahájila 62. sezónu“, 30. 9. 2007, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz//clanky/Moravska-filharmonie-uspesne-zahajila-62-sezonu-7908>.

¹⁶⁷ Tamtéž.

¹⁶⁸ Tamtéž.

¹⁶⁹ KAMENICKÁ, Kristýna: „Moravská filharmonie nejen pro děti“, 8. 10. 2007, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz//clanky/Moravska-filharmonie-nejen-pro-deti-7955>.

¹⁷⁰ KRESTA, David: „Daverne: Váš orchestr mi našel internet“, in: *Olomoucký deník*, č. 81, 5. 4. 2008, s. 35.

¹⁷¹ Vývoj věcných a ekonomických ukazatelů – MFO, in: Archiv MFO.

pět akcí, tři koncerty byly realizovány v Tokiu, jeden v Nagoye a v Osace. Další turné se konalo 14. listopadu a trvalo až do 18. prosince. V tomto časovém intervalu odehrála filharmonie spolu s Evou Urbanovou celkem deset koncertů v České a Slovenské republice. Novoroční koncerty v Německu se konaly 1. až 10. ledna. Mezi další významné události zařadila filharmonie „Koncert operních árií“ realizovaný 20. ledna ve Vsetíně, koncert ve spolupráci s Univerzitou Palackého konaný 22. února a předpremiéru abonentního koncertu v Prostějově 12. března. V Praze vystoupila v rámci festivalu soudobé hudby „Pražské premiéry 2008“ 29. března. 24. dubna, 7. a 15. května realizovala koncert pro Janáčkovu akademii múzických umění v Brně. V květnu byly dále uskutečněny tyto koncerty: V Ostravě (22. května) v rámci festivalu Janáčkův máj, ve spolupráci s Hradišťanem ve městě Skuteč (25. května). 30. května vystoupila na zahajovacím koncertě při příležitosti Mezinárodního hudebního festivalu v německém Regensburgu. Filharmonie koncertovala ve dnech 13. až 15. června v rámci festivalu „Moravské Budějovice. V součinnosti se souborem Hradišťan odehrála 20. června koncert na karvinském náměstí a 31. července v Břeclavi. Tradičně vystoupila na zahajovacím (2. srpen) a závěrečném (16. srpen) koncertu v rámci festivalu Mezinárodního hudebního festivalu Petra Dvorského se světově proslulou sopranistkou Jelenou Obrazcovovou.¹⁷²

¹⁷² Výroční zpráva MFO za rok 2007 a 2008, in: Archiv MFO.

2.9 Koncertní sezona 2008/2009

Podobně jako předešlou sezonu uvedla filharmonie pět abonentních cyklů A, B, C, D, P a řadu čtyř koncertů v rámci „Nedělního matiné pro děti a rodiče“. Mezi pravidelné akce patřily také koncerty pro školy, 40. ročník Mezinárodního varhanního festivalu Olomouc 2008 a 8. ročník Mezinárodního hudebního festivalu Dvořákova Olomouc.

O stále narůstající kvalitě orchestru a zájmu publika o koncerty filharmonie svědčí číselné údaje: Počet návštěvníků veřejných koncertů za rok 2008 činil celkem 23 880 a za rok 2009 vzrostl na 28 200. Návštěvnost školních koncertů byla v těchto letech téměř konstantní, v roce 2008 dosáhla návštěvnost počtu 7 306, v roce 2009 pak 7 711.¹⁷³

Koncertní činnost v zahraničí a nahrávání pro zahraniční partnery v souvislosti se zvyšováním vlastních příjmů však nebyly příliš stabilní. Naopak, počet zahraničních koncertů poklesl. Například v roce 2007 bylo uskutečněno 31 zahraničních koncertů, v roce 2008 kles počet koncertů na 14. Menší zahraniční výnosy byly zčásti ovlivněny i kurzem české koruny. Jelikož filharmonie realizovala většinu natáčení CD s americkými partnery, začínající ekonomická krize v USA zapříčinila ve druhé polovině roku 2008 výrazný pokles příjmů také z těchto zahraničních aktivit. Z obdobných důvodů se nerealizovaly ani některé předem dohodnuté sponzorské smlouvy v České republice v roce 2008 a 2009. Přestože výnosy ze zahraničních zdrojů a příjmy od sponzorů dosáhly v roce 2008 historického minima, ekonomická krize se na provozu orchestru nepodepsala. V roce 2009 naopak nastal z hlediska příjmů ze zahraničí obrat. Filharmonii se podařilo uzavřít smlouvu s americkou produkční společností, jež zaručovala takřka trvalou spolupráci v oblasti natáčení, rovněž se povedlo navázat kontakt s francouzskou koncertní agenturou, čímž byla zajištěna dlouhodobá koncertní činnost v rámci celé Francie. Úspěšně se také vyvíjelo jednání týkající se koncertní činnosti v severní Itálii, v Německu a Rakousku. Za rok 2009 realizovala filharmonie 40 zahraničních koncertů.¹⁷⁴

¹⁷³ Vývoj věcných ukazatelů – MFO, in: Archiv MFO.

¹⁷⁴ Výroční zpráva MFO za rok 2009, in: Archiv MFO.

Dramaturgie třiašedesáté koncertní sezony se z velké části odvíjela od výročí některých jubilujících skladatelů. Stému výročí úmrtí Nikolaje Rimského-Korsakova byl věnován zahajovací koncert cyklu A. V roce 2009 byly zařazeny do cyklu A, B, C i P koncerty věnované počtě Bohuslava Martinů (50 let od úmrtí), dvě stě let od narození Felixe Mendelssohana-Bartholdyho oslavila filharmonie třetím abonentním koncertem cyklu C. Pocta byla vzdána také Josephu Haydnovi při příležitosti dvousetého výročí od jeho úmrtí třetím abonentním koncertem cyklu B.

„Program sestavujeme vždy s velkým předstihem. Jde o kombinaci nabídek od hudebníků s dramaturgickými představami, které bychom chtěli naplnit. Důležitou roli často hraje štěstí a náhoda, záleží i na tom dohodnout se na ideálním termínu. Budu neskromný a prohlásím, že se nám opět podařilo sestavit velmi přitažlivou sezonu, o čemž svědčí i nárůst abonentů. Momentálně se počet prodaných abonentek pohybuje kolem šestnácti set,“¹⁷⁵ uvedl ředitel Vladislav Kvapil. Filharmonii se podařilo angažovat několik zajímavých hostů, kupříkladu v Redutě vystoupil v rámci svého světového turné španělský soubor Orquesta de Cordoba.

Dramaturgie představila také žánry vymykající se klasickému repertoáru. Tyto koncerty filharmonie již tradičně uvedla v rámci cyklu D. Posluchačům byly například nabídnuty skladby gospelové, bluesové a jazzové v podání mužského vokálního kvarteta Q VOX. Na začátku února se představila brněnská herečka a zpěvačka Jana Musilová, jež přednesla šansony Edith Piaf. V rámci tradičního nedělního matiné pro děti a rodiče byl kromě „Vánočního koncertu“ realizován také projekt „Dům plný hudby a zábavy aneb Všichni se ptají, komu to hrají!“. Hudba tentokrát zněla ve všech prostorách Moravské filharmonie. Děti si mohly zahrát na nejrůznější nástroje a soutěžit o ceny.¹⁷⁶

První abonentní koncert cyklu A byl věnován skladatelům 20. století. Ve spolupráci se souborem bicích nástrojů DAMA DAMA provedl orchestr pod taktovkou Petra Vronského dílo Dana Dlouhého s názvem *Surrealistický objekt*, dále byla uvedena skladba *Rock 1618* Miloše Štědrone, *Brána slunce* Víta Zouhara a *Don Quijote* Richarda Strausse. V rámci cyklu A se konal již zmiňovaný koncert k počtě Bohuslava

¹⁷⁵ KRESTA, David: „Hudební sezona ve znamení slavných výročí“, in: *Olomoucký deník*, č. 266, 25. 9. 2008, s. 22.

¹⁷⁶ Tamtéž.

Martinů, od něhož bylo předneseno dílo *Fresky Pierra della Francesca*. Dle názoru kritiky „*dirigent Petr Vronský volil pomalejší tempa a to se jistě odrazilo na výborném výkonu orchestru a celkovém kompaktním vyznění nejen první části, ale i dvou ostatních.*“¹⁷⁷ Jako druhé dílo byla uvedena symfonie *Asreal* Josefa Suka. Výborný výkon podala dechová sekce, jež měla podíl na celkovém „*velmi kladném vyznění díla*“¹⁷⁸. Přestože některá místa mohla dle kritiky vyznít tragičtěji, vyznění díla bylo hodnoceno jako „*perfektní*“.¹⁷⁹

V rámci cyklu B byla Bohuslavu Martinů vzdána pocta 29. ledna. Z důvodu onemocnění sólisty Pavla Kašpara však místo *Koncertu pro klavír a orchestr č. 2* Bohuslava Martinů zařadilo vedení filharmonie do programu *Koncert pro klavír a orchestr č. 1 Es dur* Ference Liszta. Dle názoru kritiky předvedl „*strhující a dramaticky*“¹⁸⁰ přednes slovenský klavírista Ladislav Fančovič, rovněž orchestr podal „*bezchybný*“¹⁸¹ výkon.

Moravská filharmonie se pod taktovkou Stanislava Vavříčka představila také na závěr prvního ročníku mezinárodního festivalu soudobé hudby MusicOlomouc. V program uvedla díla nizozemských skladatelů, pouze začátek byl věnován skladbě Milana Slavického *Family of Man*. „*Přes nedostatek času, potřebný na dokonalou interpretaci nesnadných partitur, se projevil dnešní stav MFO – naprostá jistota ve dřevěch, bezkonkurenčně kultivovaný úhoz tympanisty Ladislava Bilana, čistota v koordinovaných žestích, relativně dobrý zvuk smyčců.*“¹⁸² Dirigent předvedl „*solidní výkon, v němž více hlídal nástupy, než aby předal tah díla*“, minili Jan Nevrlý a Jiří Kopecký.¹⁸³

¹⁷⁷ NOVÁK, Pavel: „Moravská filharmonie a Bohuslav Martinů“, in: *Hudební rozhledy*, r. 62, č. 4, 2009, s. 22.

¹⁷⁸ Tamtéž.

¹⁷⁹ Tamtéž.

¹⁸⁰ NEVRLÝ, Jan: „Moravská filharmonie nadchla“, in: *Hudební rozhledy*, r. 62, č. 3, 2009, s. 17

¹⁸¹ Tamtéž.

¹⁸² NEVRLÝ, Jan, KOPECKÝ, Jiří: „Nový festival v Olomouci uvádí soudobou hudbu“, in: *Hudební rozhledy*, r. 62, č. 6, 2009, s. 23 – 24.

¹⁸³ Tamtéž.

Vedení filharmonie si nejvíce cenilo následujících akcí: V roce 2008 realizovala ve dnech 18. a 19. září závěrečný koncert festivalu Kroměřížské hudební léto a koncert pro jeho partnery. Během 13. až 15. října natočila „slavné operní přede hry“ pro Český rozhlas. Filharmonie tradičně koncertovala v Německu, 25. října ve městě Landshut, 30. října až 4. listopadu pak v zemi absolvovala čtyři koncerty. 9. až 11. listopadu účinkovala na Mezinárodních dirigentských kurzech Gustava Mahlera v Jihlavě. V rámci projektu „Významné projekty Olomouckého kraje“ odehrála ve dnech 17. až 20. listopadu koncerty v Jeseníku, Šumperku, Přerově a v Prostějově. Po té opět účinkovala v Německu: Filharmonie vystoupila 20. až 25. listopadu. V roce 2009 realizovala „Novoroční koncerty ve dnech 1. až 7. ledna, 24. února vystoupila na „Slavnostním koncertu“ v Regensburgu. Filharmonie absolvovala řadu koncertů ve Francii ve dnech 16. až 30. března, 3. až 6. dubna pak realizovala koncerty ve Švýcarsku. Mezi významné události zařadila také zahajovací koncert festivalu Dvořákova Olomouc v rámci celosvětového Roku Bohuslava Martinů realizovaný 11. května. Vystoupila také na závěrečném koncertu v rámci festivalu Mahler 2009 v Jihlavě, který se konal 18. května. Absolvovala také koncert v Madridu, jenž se uskutečnil 25. května. Jako další významné zahraniční koncerty uvedla řadu koncertů konaných 5. až 9. července ve Vídni.¹⁸⁴

¹⁸⁴ Výroční zpráva MFO za rok 2008, 2009, in: Archiv MFO.

2.10 Koncertní sezona 2009/2010

Program Moravské filharmonie se od sezony 2006/2007 nezměnil, opět byly do nabídky zařazeny abonentní cykly A, B, C, D, P, zahrnující celkem 18 koncertů, a čtyři koncerty Nedělního matiné pro děti a rodiče. Filharmonie realizovala rovněž 41. ročník Mezinárodního varhanního festivalu Olomouc 2009 a 9. ročník mezinárodního hudebního festivalu Dvořákova Olomouc. V dané sezoně byl uspořádán také koncert s názvem „Moravské talentinum“. V rámci tohoto uměleckého projektu byla publiku představena nastupující generace sólistů. Interpreti moravských konzervatorií, jimž byla dána možnost zahrát si s profesionálním orchestrem, byli vybráni na základě konkurzu. Již pátým rokem hrál orchestr pod vedením šéfdirigenta Petra Vronského. Tradičně hostovali dirigenti Petr Šumník, Jaroslav Kyzlink, Miloš Machek, Stanislav Vavřínek, představili se také Jabub Klecker, Jan Kučera či Jiří Klimeš. Ze zahraničních představitelů vystoupili Jan Jakub Bokun, Emin Güvan Yaslicam a Volker Schmidt-Gertenbach.

Rok 2010 byl pro filharmonii velmi úspěšný. Filharmonie uskutečnila celkem 143 koncertů v České republice, z toho 54 veřejných a 24 školních koncertů v Olomouci, mimo Olomouc realizovala 65 koncertů, 5 z nich se konalo v olomouckém kraji. V roce 2010 zaznamenala Moravská filharmonie zatím největší počet odehraných zahraničních koncertů za posledních deset let, celkem jich bylo uspořádáno 47. V neposlední řadě se konečně podařilo překonat negativní trend předcházejících let týkající se počtu hudebníků a dosáhnout kýženého počtu úvazků 80, 97.¹⁸⁵

Dramaturgie čtyřiašedesáté koncertní sezony vycházela z plánů vytvořených již v sezonách předcházejících. Vedle tradičních děl filharmonie uskutečnila také několik premiér. Představena byla díla skladatelů 18. až 20. století. Významnou událostí se stal koncert konaný 29. dubna v rámci festivalu soudobé hudby Music Olomouc 2010, kde pod vedením šéfdirigenta Petra Vronského zaznělo dílo *Anstieg-Ausblick* Ulricha Stranze. Jak lez vyčíst z recenze, „zvukově rozmanitá, hluboká, dramatická i něžná a také interpretačně náročná hudba německého skladatele prověřila kvalitu olomouckého orchestru, který až na nepatrné nepřesnosti v souhře podal vynikající

¹⁸⁵ Výroční zpráva MFO za rok 2010, in: Archiv MFO.

výkon.¹⁸⁶ Provedeno bylo také dílo Jiřího Gemrota *Koncert pro klavír a orchestr*, sólového partu se zhostil klavírista Daniel Wiesner, jenž dle názoru kritiky „*nadchl svým oduševnělým projevem*“¹⁸⁷, souhrou a sebekontrolou. Orchester přednesl i *Koncert pro piccolo trubku a orchestr* Juraje Filase, kde trumpetista Marek Zvolánek předvedl „*obdivuhodný výkon*“¹⁸⁸. Mezi mimořádné události filharmonie patřilo uvedení světové premiéry koncertního provedení trilogie Zdeňka Fibicha *Hippodamie* v rámci festivalu Dvořákova Olomouc ve spolupráci se Společností Zdeňka Fibicha pod režijním vedením Věry Šustíkové. Jak lze vyčíst z recenze, pod taktovkou Jiřího Perdíka melodram plynul „*naprosto přirozeně a nesl nebývalý emocionální náboj. Samozřejmost a suverenita Perdíkova výkonu však pramenila z intenzivních zkoušek s orchestrem a z neobvyklého zacházení s předem pečlivě režijně připravenými herci.*“¹⁸⁹ Z orchestru Moravské filharmonie vynikali především „*spolehlivě intonující*“¹⁹⁰ žestě a „*bezchybná skupina dřev, kde zejména fagoty a klarinety by mohl Olomouci závidět lecjaký jiný český orchestr. Jen pečlivě připravenou roli Axiochy poněkud oslabila nejistá hra houslí ve vysoké poloze v pianissimu. Potlesk ve stoje a volání „bis“ potvrdil nejen kvalitu nastudování, ale také nosnost koncertní úpravy původně scénického díla.*“¹⁹¹

¹⁸⁶ HAJDU, Filip: „Music Olomouc 2010“, in: *Hudební rozhledy*, r. 63, č. 6, 2010, s. 8 – 9.

¹⁸⁷ Tamtéž.

¹⁸⁸ Tamtéž.

¹⁸⁹ KOPECKÝ, Jiří: „Úspěšná Hippodamie v jednom večeru“, in: *Hudební rozhledy*, r. 63., č. 8, 2010, s. 17 -18.

¹⁹⁰ Tamtéž.

¹⁹¹ „Z čistě instrumentálních částí zazněl v nezkrácené podobě pouze pochod k zahájení olympijských her, jinak se autoři nové úpravy soustředili především na dramatické dialogy či na výstupy, ve kterých je otře charakterizována jedna postava. V Námluvách Pelopových vynikla postava Myrtilla, kdy svými vychytralými narážkami neomylně rozkládá Pelopovu důvěru k Hippodamii. Filip Sychra ze své destruktivní role dostal maximum, a když si ve velmi svižném dialogu s Pelopem řekl za své nízké služby o „ženy půl“, měl divák chuť spolu s Pelopem shodit Myrtilla ze skály do moře. Podobně sugestivně ztvárnil samolibého Oinomaa Jiří Klem, především při hrůzostrašných kletbách. Mimořádné uznání patří Janu Teplému v roli mladého Pelopa, jehož hluboce pravdivý prožitek Fibichova hudebního ztvárnění postavy si získal a strhl s sebou i veškeré publikum. Jeho sympaticky měkký a někdy až upřímně nejistý Pelops dokonale kontrastoval s narůstající zatvrzelostí Hippodamie. Druhou část triptychu Smír Tantalův považují vůbec za nejvydařenější ze všech. Hlavní podíl na tomto účinku přisuzují také představitelce Hippodamie Tereze Kostkové, jež se zde proměnila v hádavou psici, zoufale bránící zbytky své lásky k Pelopovi. Patetické výkřiky v jejím podání nezněly trapně, „árie“ s vrcholem na slovech „Žár, který planu, nikdy nepochopíš!“ probouzela onen pro antická dramata žádoucí katarzní oheň, jemuž je divák sice vystaven, ale spálí pouze bezradného Pelopa. Vysokou kulturou mluveného projevu pozvedl tuto část

V rámci cyklu A byla uvedena díla skladatelů 19. a 20. století. Zazněly skladby nejen českých představitelů, například Iši Krejčího, Bohuslava Martinů, Antonína Dvořáka či Sylvie Bodorové, ale také zahraničních skladatelů, Johannese Brahmse, Antona Brucknera, Bély Bartóka, Fryderyka Chopina či Witolda Lutosławského. Cyklem B byla představena díla především německých a ruských skladatelů. Koncerty s názvem „Italské inspirace“, „Ruská klasika“, Vídeňská klasika“ či „Vánoční koncert“ při příležitosti výročí skladatelů Georga Friedricha Händela (250 let od úmrtí) a Josepha Haydna (200 let od úmrtí) se uskutečnily v rámci cyklu C. V programu „populárního“ cyklu D zazněly jazzové, popové i rockové skladby. Jeden koncert byl věnován také filmové a muzikálové hudbě.¹⁹²

Vedení filharmonie zařadilo v hodnotící zprávě mezi nejvýznamnější koncerty této sezony následující události: Koncert, realizovaný 24. září, jenž byl vysílán v přímém přenosu na stanici Vltava Českého rozhlasu při příležitosti zahájení koncertní sezony Moravské filharmonie. Na podzim filharmonie koncertovala také v zahraničí: 5. až 19. října absolvovala koncertní turné ve Francii. Tradičně uskutečnila koncerty v Olomouckém kraji v rámci grantu Olomoucký kraj ve dnech 26. až 30. října, 28. října realizovala slavnostní koncert ke státnímu svátku České republiky v Olomouci, následující slavnostní koncert se konal 17. listopadu při příležitosti 20. výročí sametové revoluce. Další řadu zahraničních koncertů absolvovala filharmonie v Německu ve dnech 27. prosince až 11. ledna, přičemž lednové koncerty se konaly v rámci tradičních novoročních koncertů. Významnou událostí se stalo také natočení CD skladeb Wolfganga Amadea Mozarta pro francouzského partnera 23. ledna, ve Francii realizovala opět koncertní turné ve dnech 3. až 15. března. 23. března natočila rovněž CD s jazzovým pianistou Milanem Svobodou „Hommage à Beatles“. V Moravských

Otakar Brousek st. V rozsáhlém monologu Tantara udržoval v každém okamžiku velké napětí, které gradovalo v dialogích s Hippodamií. Křehký zjev Axiochy dokonale evokovala Karolína Lišková, v roli většce se představil zkušený Dalimil Klapka. Třetí díl Smrt Hippodamie se odehrává po 20 letech, proto trojice Pelops Myrtillos byla nahrazena o generaci staršími herci Carmen Mayerovou, Petrem Kostkou a Jaromírem Medunou. V rolích synů se představili Radek Valenta, Ondřej Novák a Petr Strach, který zaujal působivým podáním intrikánského Thyesta. Závěrečnou kletbu Hippodamie, jíž dílo vrcholí, výborně načasovala Carmen Mayerová. Své síly promyšleně rozvrhla pro zdrcujícím dojmem působící tragicky monumentální závěrečný monolog – barvitý popis hrůz, kterými zasypala budoucnost Pelopa a také vlastního rodu. Obsazení Hippodamie bylo evidentně provedeno s jistotou. Ladislav Lakomý coby vypravěč zprostředkoval nezvratný běh osudu.“ (KOPECKÝ, Jiří: „Úspěšná Hippodamie v jednom večeru“, in: *Hudební rozhledy*, r. 63., č. 8, 2010, s. 17 -18).

¹⁹² Program k 64. koncertní sezoně MFO, in: Archiv MFO.

Budějovicích vystoupila 6. června v rámci festivalu Setkávání Václava Hudečka. 3. až 16. června realizovala již třetí koncertní turné po Francii. Filharmonie dále vystoupila na zahajovacím promenádním koncertě, konaném 27. června, ve Smetanových sadech v Olomouci, 17. července uskutečnila „koncert se sólisty z Broadwaye“ v Českém Krumlově. Ze zahraničních koncertů si vedení filharmonie nejvíce považovalo „Koncertu operních árií“, uskutečněném 31. června v Rakousku v Kirstetten, a koncertního turné v Německu, konané ve dnech 3. až 7. srpna. 13. srpna pak filharmonie vystoupila v Jaroměřicích nad Rokytnou v rámci Mezinárodního hudebního festivalu Petra Dvorského.¹⁹³

¹⁹³ Výroční zpráva MFO za rok 2010, in: Archiv MFO.

3 CELKOVÉ HODNOCENÍ DRAMATURGIE MORAVSKÉ FILHARMONIE OLOMOUC V LETECH 2000-2010

Dramaturgický plán daného desetiletí představoval ve velké míře posluchačům díla skladatelů 20. století s aspektem na skladby soudobých českých autorů.¹⁹⁴ Uváděna byla rovněž díla českých i zahraničních skladatelů 18. a 19. století. Zmíněné tendence se tedy od předchozího desetiletí výrazně nezměnily. Stále oblíbenější složkou se stalo provádění operních recitálů či koncertních vystoupení, jež byla průřezem operní tvorbou.¹⁹⁵ V dramaturgii sledovaného období lze nalézt však i nové komponenty týkající se především pořádání koncertů s žánrovým přesahem. Například symfonické aranžmá písní skupiny Pink Floyd či koncerty v součinnosti s folklórním tělesem Hradišťan. Akce tohoto typu se staly velmi oblíbené a přilákaly mnoho nových posluchačů. Na své si tedy přišli příznivci symfonické tvorby i posluchači orientovaní spíše na oblast folkového či rockového žánru. Do této sféry spadají rovněž projekty vztahující se k uvádění koncertních provedení muzikálů.

V rámci cyklů se program vyvíjel následovně: Cyklus A vždy představoval náročná díla, program se ovšem zaměřoval zejména na skladby soudobých autorů. Filharmonie projevila tendence zařazovat do cyklu A také díla ze starších období a učinit je a tak přístupnější pro větší počet posluchačů. Přesto však cyklus A zůstal cyklem náročným. Oproti předešlému desetiletí nastala změna i v rámci cyklu B, jenž neuváděl již pouze „běžná díla“¹⁹⁶ 19. století, ale dramaturgie byla koncipována tak, aby se svým programem přiblížila cyklu A. Obdobně na tom byl i cyklus C. Zmíněným crossoverem se stal cyklus D, zde byl vyhraněn prostor pro netradiční repertoár. Jednalo se především o fúze symfonické hudby s popovými či rockovými evergreeny, filmovou hudbu a v neposlední řadě o hudbu jazzového okruhu. Koncerty s výchovným aspektem

¹⁹⁴ „Po revoluci se práva na uvádění děl soudobých českých skladatelů prodala do zahraničí, provedení jednoho takového díla stojí deset až patnáct tisíc korun, což je mnohdy částka, kterou si instituce nemůže dovolit, alespoň ne v takové míře, jak by si přála. Naneštěstí začínají některá vydavatelství vycházet v tomto ohledu vstříc a nabízí různé slevy...“ Viz rozhovor s Vladislavem Kvapilem, ředitelem Moravské filharmonie Olomouc, 30. 3. 2012, in: Archiv autorky.

¹⁹⁵ Uvádění slavných operních árií v interpretaci zpěváků světového renomé se stalo trendem již od devadesátých let.

¹⁹⁶ Viz rozhovor s Vladislavem Kvapilem, ředitelem Moravské filharmonie Olomouc, 30. 3. 2012, in: Archiv autorky.

byly uváděny v rámci Nedělních matiné pro děti a rodiče. Repertoár posluchačům představil vždy díla, která by „*děti měly slyšet*“¹⁹⁷. Zařazovány byly tedy skladby jako „*Novosvětská*“ Antonína Dvořáka či „*Osudová*“ Ludwiga van Beethovena.

K otázce dramaturgie se vyjádřil také Petr Vronský: „*V dramaturgických otázkách si s ředitelem Kvapilem plně rozumíme. Daří se uvádět díla nejen libivá, ale moderní a soudobá. Díky obratnému jednání pana ředitele na jednáních, kde se řeší finanční příspěvek MF, můžeme uvádět i velká díla typu Svěcení jara, Pták Ohnivák, Petruška, Mahler 4,5,6, Respighi Římské slavnosti, R.Strauss Don Juan, Smrt a vykoupení, Till Eulenspiegel, Don Quijote, Bartók Koncert pro orchestr, Berlioz Fantastická, Bruckner 3, 4, 8, Díla málo uváděná: Čajkovskij Symfonie 1., Suk Asrael, Novák V Tatrách, I. Krejčí Serenáda, Fibich Symfonie 1. Sibelius Symfonie 1. Ze soudobé hudby Vičar, Zouhar, Blatný, Bodorová, Filas, ale třeba díla stará, a v Olomouci ještě nikdy neuvedená Krommer Symfonie D dur, Haydn Symfonie Laudon, Kraus Symfonie funebre. Ano tak to vše byly zprvu záměry, které se nakonec podařilo na pódiu realizovat.*“¹⁹⁸

¹⁹⁷ PUSTĚJOVSKÁ, Ivana: „Chtěl bych řídit český orchestr“, in: *MF Dnes*, r. 14, č. 49, 27. 2. 2003, s. D4.

¹⁹⁸ Viz rozhovor s Petrem Vronským, šéfdirigentem Moravské filharmonie Olomouc, 9. 3. 2012, in: Archiv autorky.

4 Hlavní představitelé Moravské filharmonie Olomouc v letech 2000-2010

4.1 Ředitel

4.1.1 Vladislav Kvapil (nar. 1961)

(ředitel MFO 1993 – dodnes)

První hudební znalosti získal na Základní škole s rozšířenou výukou hudební výchovy na tř. Svornosti v Olomouci, kde se učil hře na housle, klarinet a saxofon, byl rovněž členem smyčcového kvarteta a dechového kvinteta. V letech 1976 až 1982 studoval hru na housle na Konzervatoři P. J. Vejvanovského Kroměříž.¹⁹⁹ V letech 1982 až 1986 byl posluchačem Hudební fakulty Vysoké školy múzických umění v Bratislavě. Po úspěšném konkurzu nastoupil roku 1987 do skupiny prvních houslí orchestru Moravské filharmonie. Téhož roku založil spolu s dalšími členy filharmonie Olomoucký komorní orchestr. V lednu roku 1988 realizoval s komorním orchestrem první zahraniční koncert v Rakousku. Po úspěšném konkurzu byl 1. dubna 1993 jmenován ředitelem Moravské filharmonie Olomouc, kde působí dodnes. Vladislav Kvapil výrazně ovlivnil dramaturgii abonementních koncertů výběrem uváděných skladeb, dirigentů a sólistů. Od roku 2000 je také členem smyčcového kvarteta Gamavilla, které vzniklo z podnětu koncertního mistra violoncell Moravské filharmonie Mariána Pavlíka.²⁰⁰

4.2 Šéfdirigenti

4.2.1 Jin Wang (nar. 1960)²⁰¹

(šéfdirigent MFO 1997 – 2001)

¹⁹⁹ Viz elektronická korespondence s Boženou Škrachovou, studijní referentkou Konzervatoře P. J. Vejvanovského Kroměříž. 10. 4. 2012, in: Archiv autorky.

²⁰⁰ ČERMÁKOVÁ - OBRŠÁLOVÁ, Marie: „Mgr. Vladislav Kvapil - ředitel Moravské filharmonie, 25. 8. 2005, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz/view.php?cislocclanku=2005082403>.

²⁰¹ Viz elektronická korespondence s Merja Tyynelä, generálním manažerem VAASA CITY ORCHESTRE ve Finsku. 3. 4. 2012, in: Archiv autorky.

Absolvoval hru na housle a dirigování na Pekingské konzervatoři, v Pekingu pak krátce působil jako dirigent. Ve studiu oboru dirigování pokračoval na Vídeňské hudební akademii. Získal osm ocenění na mezinárodních soutěžích, včetně Pražského jara, Malka v Copenhagenu či italské soutěže Toscanini v Parmě.²⁰² Spolupracoval s řadou předních evropských orchestrů, jako jsou Oslo Philharmonic, Švédský národní orchestr Göteborg, Swedish National Radio Symphonic, Helsinki Philharmonic, Radio Symphonic v Berlíně, kooperoval také se Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu, s Royal Liverpool Philharmonic či Toscanini Orchestra v Itálii.²⁰³ Od roku 1995 působí rovněž jako profesor na Göteborgské hudební akademii ve Švédsku. V letech 1997 – 2001 zastával místo šéfdirigenta v Moravské filharmonii.²⁰⁴ Jin Wang je autorem *Tibet impressions*, opery o znovuzrození Buddhy, životě a náboženství v Tibetu, k jejímuž napsání se nechal inspirovat příběhem o Lin Bu Che při návštěvě Ameriky v roce 1997. Skladbu uvedl i na Asijském hudebním festivalu ve Švédsku. Světová premiéra dosáhla velkého úspěchu a dílo, jež bylo provedeno v koncertní verzi, zanedlouho uvedl také Čínský národní symfonický orchestr v Pekingu, Rumunský národní rozhlasový orchestr, v roce 1999 rovněž Moravská filharmonie v Olomouci, v rámci Mezinárodního festivalu nové orchestrální tvorby a též v Praze pro mezinárodní sinologický kongres.²⁰⁵

4.2.2 František Preisler, ml. (1973 – 2007)

(šéfdirigent MFO 2002 – 2005)

Nebývalý zájem o hudbu zdědil po svých předcích; je již šestým členem významného hudebnického rodu, jenž byl založen v 18. století hrabětem a dvorním kapelníkem na vídeňském dvoře Františkem Velebickým – Preislerem.²⁰⁶ V letech 1988 až 1992

²⁰² BERNSTEIN, Richard: „A Cultural Ambassador Bred in Cultural Revolution“, 29. 3. 2005, zdroj WWW <http://query.nytimes.com/gst/fullpage.html?res=9C00E0D8153FF93AA15750C0A9639C8B63&pagewanted=all>.

²⁰³ „Jin Wang, conductor“, zdroj WWW <http://www.vaasankaupunginorkesteri.fi>.

²⁰⁴ Viz elektronická korespondence s Markétou Kvapilovou, manažerkou festivalového oddělení MFO, 12. 3. 2012, in: Archiv autorky.

²⁰⁵ „Jin Wang“, zdroj WWW <http://victoria-artists.com/conductor/jinWnag.php>.

²⁰⁶ Program MFO 57. Koncertní sezona 2002/2003, Archiv MFO.

byl František Preisler posluchačem varhanního oddělení brněnské konzervatoře,²⁰⁷ poté absolvoval dirigentské oddělení JAMU v Brně a navštěvoval také soukromé hodiny zpěvu a hry na trombon. Studia zakončil absolvováním Mistrovského dirigentského kurzu ve Vídni. Od roku 1990 působil nejprve v souboru operety Národního divadla v Brně, později v souboru opery Janáčkova divadla v Brně, kde rovněž zahájil svou dirigentskou dráhu. V roce 1993 se zúčastnil mezinárodní pěvecké soutěže Franze Lehára v Komárně a stal se jejím laureátem. O rok později uvedl a ve dvou stech padesáti reprízách dirigoval první českou inscenaci muzikálu Andrewa Lloyda Webbera a Tima Rice *Jesus Christ Superstar*, poprvé v Česku představil i Webberova díla *Requiem* a *Variace*.

V roce 1995 přijal post šéfdirigenta Hudebního divadla v Karlíně v Praze a současně byl jmenován do funkce dirigenta opery Národního divadla. V říjnu 1999 přijal nabídku dirigovat Plzeňskou filharmonii. Dirigoval přední orchestry rovněž na Slovensku, v Německu, Japonsku, Tchaj-wanu, Slovinsku, Chorvatsku, Řecku, Rakousku a Rusku. Kooperoval s předními českými orchestry - Českou filharmonií, Symfonickým orchestrem hl. m. Prahy FOK, Českým rozhlasem, Pražským komorním orchestrem, Pražskou komorní filharmonií aj. Zastával rovněž post šéfdirigenta Velkého orchestru pražského paláce Žofín. Dvanáct let spolupracoval s Moravskou filharmonií Olomouc, kde v letech 2002 až 2005 působil jako šéfdirigent. Z mimořádných provedení je možno jmenovat například Fibichův melodram *Hippodamie*, reprízován na Pražském jaru 2000 ve Smetanově síni Obecního domu. Podílel se na uvedení řady vokálně - instrumentálních děl nejen v oblasti vážné hudby, ale i v okruhu hudby populární, zejména s orchestrem European Janáček Philharmonic Orchestra, jenž založil v roce 1997.²⁰⁸

4.2.3 Petr Vronský (nar. 1946)

(šéfdirigent MFO 2005 – dodnes)

Syn houslisty Karla Vronského. V roce 1959 začal studovat hru na housle na Vyšší hudební škole v Kroměříži. Po dokončení prvního ročníku se přestěhoval do Plzně.

²⁰⁷ Viz elektronická korespondence s Máriou Zbořilovou, zástupkyní ředitele Konzervatoře Brno, 23. 2. 2012, in: Archiv autorky.

²⁰⁸ Program Pražské jaro 2000, Symfonické orchestry, in: Archiv MFO.

V roce 1961 byl přijat do druhého ročníku tamní konzervatoře, kde jej vyučoval otec. Mládí Petra Vronského je spjata také s Olomoucí. Ve svých patnácti letech uspěl v konkurzu vyhlášeném Moravskou filharmonií Olomouc a působil v orchestru jednu sezonu ve skupině druhých houslí pod vedením Milana Ryšavého. Mezi další úspěchy mladého houslisty patřila také účast v soutěži Beethovenův Hradec v roce 1964. Studium na plzeňské konzervatoři zakončil absolutoriem v roce 1967²⁰⁹ a současně byl zaměstnán jako člen skupiny prvních houslí operního orchestru Divadla J. K. Tyla v Plzni. V letech 1967 až 1972 studoval na AMU v Praze obor dirigování ve třídě Bohumíra Lišky, Aloise Klímy, Roberta Brocka, Jindřicha Rohana a Josefa Veselky. Roku 1970 poprvé získal příležitost dirigovat orchestr Moravské filharmonie Olomouc. Během studia se stal laureátem dirigentské soutěže v Olomouci konané v roce 1970, stejného úspěchu se dočkal i v roce 1971, kdy se zúčastnil dirigentské soutěže v Besançonu, o dva roky později se stal laureátem dirigentské soutěže Herberta von Karajana v Berlíně. První dirigentské angažmá získal v letech 1971 až 1974 v Divadle J. K. Tyla v Plzni. Roku 1974 uspěl v konkurzu na místo šéfa opery v Divadle opery a baletu Ústí nad Labem (dříve divadlo Zdeňka Nejedlého). Roku 1979 ústeckou scénu opustil a přijal funkci dirigenta ve Státní filharmonii Brno, v roce 1983 se stal jejím šéfdirigentem. Tento post zastával do roku 1991. Petr Vronský patří také mezi uznávané pedagogy. Od roku 1983 vyučoval v Brně na Hudební fakultě JAMU obor dirigování a v roce 1990 byl řádně habilitován jakožto docent. V letech 2002 až 2005 působil ve funkci šéfdirigenta v Janáčkově filharmonii Ostrava. Od roku 2005 je Petr Vronský čestným šéfdirigentem Moravské filharmonie Olomouc, s níž spolupracuje již dlouhá léta. Z jeho dramaturgie je patrný vztah k soudobé hudbě za účelem oživit klasický repertoár a rozšířit obzory posluchačů. Petr Vronský působí jako docent oboru dirigování na hudební fakultě pražské AMU. Je považován za všestranného, velmi temperamentního dirigenta širokého záběru s mimořádným citem pro interpretaci. Repertoár Petra Vronského zahrnuje přes dvě stovky symfonických a operních děl, která provádí z paměti. Dirigoval přední orchestry v Evropě, Japonsku a Izraeli. Premiéroval řadu děl současných skladatelů a soudobou hudbu také propaguje.²¹⁰

²⁰⁹ Viz elektronická korespondence s Blankou Hejtmánkovou, zástupkyní ředitele Konzervatoře Plzeň. 9. 12. 2011, in: Archiv autorky.

²¹⁰ Viz rozhovor s Petrem Vronským, šéfdirigentem MFO. Olomouc 28. 11. 2011, in: Archiv autorky.

4.3 Dirigenti

4.3.1 Jaroslav Kyzlink (nar. 1973)

Je absolventem oboru sborového a orchestrálního dirigování na Janáčkově akademii múzických umění v Brně. Od roku 1992 působil v brněnské opeře, nejprve zastával funkci sbormistra, od roku 1996 zde působil jako dirigent. V letech 2001-2003 se stal šéfdirigentem a uměleckým vedoucím souboru Janáčkovy opery, s nímž nastudoval a provedl celou řadu inscenací, k nimž patří například *Její Pastorkyňa* v režii Davida Poutneyho, jež byla uvedena v roce 2004, v roce 2006 v režii Zdenka Kaloča, *Káťa Kabanová* v roce 2003, *La Traviata* v roce 2001, *Andrea Chénier* a *Die Zauberflöte* v letech 1999 a 2000. Se souborem hostoval na domácích a zahraničních festivalech, dvakrát uskutečnil úspěšnou řadu koncertů v Japonsku v roce 2001 a 2003. V letech 1999-2001 působil jako dirigent ve Státní opeře Praha, od roku 2002 spolupracuje s operou Národního divadla v Praze, kde v letech 2003 a 2004 uvedl dvě inscenace v rámci projektu „Český triptych“. V roce 2003 působil Jaroslav Kyzlink v Opeře Slovenského národního divadla v Bratislavě, kde zastával post šéfdirigenta v letech 2004 až 2006. Kyzlink pravidelně hostuje u předních českých a slovenských symfonických orchestrů. Mnohdy je zván jako porotce dirigentských a pěveckých soutěží. Od roku 2006 spolupracuje také s Hudební fakultou VŠMU v Bratislavě.²¹¹

4.3.2 Petr Šumník (nar. 1962)

Vystudoval hru na klavír na pardubické konzervatoři, poté absolvoval JAMU v Brně v oborech řízení orchestru a sboru, pedagogy mu byli Petr Vronský, Jiří Pinkas a Lubomír Mátl. Od roku 1989 zastával post sbormistra v Moravském divadle v Olomouci. V roce 1995 byl jmenován do funkce šéfa opery Slezského divadla v Opavě.²¹² V roce 2001 přijal místo dirigenta v Moravském divadle v Olomouci a působí zde dodnes. V Olomouci dále spolupracuje s orchestrem Akademie Evangelické Konzervatoře a jako dirigent působí rovněž v Moravské filharmonii. Pedagogicky působí na Janáčkově konzervatoři v Ostravě. Studentský orchestr ostravské konzervatoře se pod jeho vedením představil v rámci festivalu Pražské jaro

²¹¹ Zdroj WWW <http://www.snd.sk/?detail-2&meno=kyzlink-jaroslav>.

²¹² „Moravská filharmonie Olomouc – Slavnostní novoroční koncert“, zdroj WWW <http://www.dk-kromeriz.cz/akce.asp?akceid=4933>.

2004. V roce 1999 nastudoval se souborem opery Slezského divadla Opava ve světové premiéře operu Ilji Hurníka *Oldřich a Boženka*. O dva roky později uvedl s opavským operním souborem v české premiéře operu *Dialogy karmelitek* Françoise Poulenca. Za interpretaci obou děl získal cenu Libuška na operním festivalu České republiky Opera. Cenu Nejlepší inscenace festivalu Opera 2007 získal se souborem opery Moravského divadla Olomouc za uvedení Verdiho operního díla *Attila*. Pravidelně spolupracuje s většinou symfonických orchestrů a operních souborů v České republice.²¹³

²¹³ „Petr Šumník“, zdroj WWW <http://www.moravskedivadlo.cz/opera-aopereta/umelci/?s=detail&id=68>.

ZÁVĚR

Koncertní působení Moravské filharmonie Olomouc tvoří nedílnou součást olomoucké hudební kultury. O kvalitě a úrovni orchestru v letech 2000–2010 lze získat informace z výpovědí ředitele tělesa, kritiků, dirigentů a sólistů, kteří s filharmonií spolupracovali. V neposlední řadě se lze opřít o číselné údaje týkající se kvantitativního vystoupení a počtu návštěvníků koncertů.

Hodnotíme-li umělecké renomé orchestru pojednávané dekády, z většiny recenzí a ohlasů vyplývá, že Moravská filharmonie se prostřednictvím pestrého repertoáru, mnoha uměleckých příležitostí i kvalitní interpretace zařadila mezi přední symfonické orchestry v České republice.

Vypovídá-li o kvalitě hudebního tělesa intenzita jeho koncertní činnosti, pak i v tomto ohledu můžeme postřehnout u Moravské filharmonie vzestupný trend. Od roku 2000 počet vystoupení neustále narůstal. Zatímco v roce 2001 bylo v České republice uskutečněno pouze 78 koncertů, do roku 2010 se jejich počet zvýšil na 143. Co se týče zahraničních koncertů, lze shrnout, že o vystoupení tělesa byl ke konci sledovaného období stále větší zájem a pole jeho působnosti se rozšířilo z Evropy i do Asie. Zájem o vystoupení filharmonie v prvních letech dekády kolísal, například v době ekonomické krize bylo uskutečněno pouze 8 zájezdních koncertů, naopak v roce 2009 se podařilo realizovat 40 zahraničních koncertů a vedení filharmonie se navíc podařilo uzavřít několik zahraničních partnerských smluv. Koncertní turné filharmonie absolvovala nejen v evropských zemích, jako je Německo, Španělsko, Francie či Itálie, ale také v zemích asijských, Hongkongu a Japonsku.

Dalším přímým ukazatelem kvality interpretačního tělesa je samozřejmě návštěvnost jeho veřejných produkcí. I v tomto ohledu sledujeme v případě Moravské filharmonie vzestupný trend. Návštěvnost pořádaných koncertů byla vždy značná.

V průběhu daného desetiletí filharmonie dosáhla několika důležitých změn. Jednu z nich uskutečnila zkvalitněním provozu v podobě celkové rekonstrukce budovy včetně akustiky sálu, jež po rekonstrukci dosáhla požadovaných parametrů. Pořízeny byly také nové nástroje, například klavír značky Bösendorfer. Tendence zkvalitnit činnost filharmonie vyplývaly rovněž z obsazování vedoucích uměleckých pozic. Významným

počinem se stalo angažování Františka Preislera na místo šéfdirigenta v roce 2002 a angažování Petra Vronského v roce 2005. Tato fakta měla přirozeně rovněž velký podíl na chodu tělesa a jeho interpretační úrovni. V neposlední řadě orchestr kladně ovlivnila také postupná generační výměna.

S negativními trendy se filharmonie setkala pouze v oblasti hospodářské. V důsledku ekonomická krize byl v roce 2004 podstatně redukován počet pracovních úvazků. Tyto organizační záležitosti se však neodrazily na kvalitě orchestru.

Dramaturgický plán jednotlivých sezon byl vždy podřízen několika okolnostem. Příprava dramaturgie neznamena jen inspirativní uměleckou práci, ale také nutnost zkoordinovat termíny sólistů, dirigentů a samotné Moravské filharmonie. Jedním z hlavních faktorů ovlivňujících dramaturgii odjakživa byla atraktivita a pestrost repertoáru pro posluchače. Kromě tradičně uváděných děl byly zařazovány i premiéry, a to nejen soudobých skladatelů. Dalším faktorem se stala reciprocita, tedy vzájemná shoda na repertoáru požadovaném zahraniční agenturou s programem olomouckých koncertů odehraných ve spolupráci s hostujícími interprety. V neposlední řadě byl výběr studovaných skladeb ovlivněn finančními prostředky, neboť některé notové materiály byly pro Moravskou filharmonii cenově nedostupné.

Počet abonentních cyklů se v průběhu pojednávaného desetiletí ustálil na pět. Díla skladatelů 20. století, jež byla soustředěna v předchozích letech do cyklu A, byla rovnoměrně začleňována i do ostatních cyklů. Vedle cyklu B a C byl uveden také „netradiční“ cyklus D a „prémiový“ cyklus P. S velkým ohlasem se setkala Nedělní matiné pro děti a rodiče.

Moravská filharmonie plní svou nezastupitelnou roli nejen v Olomouci, ale reprezentuje město také v Olomouckém kraji, v celé České republice a zahraničí.

SHRNUTÍ

Předkládaná bakalářská práce se zabývá působením Moravské filharmonie Olomouc v letech 2000-2010. Poukazuje na význam tělesa, jakožto nositele kulturního dění středomoravské metropole. V daném období reflektuje především interpretační úroveň a dramaturgii, jejímž těžištěm se staly koncerty v rámci abonentních cyklů A, B, C, D a P. Výrazná provedení skladeb jsou podepřena příslušnými recenzemi periodik převážně Olomouckého kraje. Text je rovněž zaměřen na činnost hlavních představitelů Moravské filharmonie Olomouc, tedy ředitele a šéfdirigentů. Dále zaznamenává účinkování hostujících dirigentů a sólistů. Zachyceny jsou zde i významné události organizačního charakteru.

SUMMARY

This thesis deals with activities of the Moravian Philharmony Olomouc between 2000 and 2010. There are depicted significance of an important cultural institution of the capital of the Central Moravia. There are mainly reflected interpretation quality and dramaturgy of this orchestra. The core of this thesis presents concert cycles A, B, C, D and P. Noticeable performance are reflected in regular reviews and music critics. This text is focused on the director and conductors of the Moravian Philharmony Olomouc, the visiting conductors and solo-players as well. There are also reflected an important events of organisational character.

ZUSAMMENFASSUNG

Die vorliegende Arbeit beschäftigt sich mit den Auswirkungen der Mährischen Philharmonie in Jahren 2000 bis 2010. Sie unterstreicht die Bedeutung des Ensembles als Träger des kulturellen Lebens der Mährischen Metropole. Die vorliegende Arbeit spiegelt in angegebener Zeit vor Allem interpretative Ebene und Programmierung, deren Mittelpunkt waren die Abonent-Konzerte in der Serie A, B, C, D und P. Die markanten Kompositionen zeichnen sich durch periodische Bewertungen relevant unterstützt überwog der Region Olomouc wurde. Im Text sind auch die Aktivitäten der wichtigsten Vertreter der Mährischen Philharmonie – den Leiter und die Chefdirigenten erwähnt. Dann zeichnet die Arbeit die Aufführungen der Gastdirigenten und Solisten. Die wesentlichen Ereignisse von dem organisatorischen Charakter werden gefangen.

SOUPIS PRAMENŮ A LITERATURY

Literatura:

HUDEC, Vladimír. *Dvacet let Moravské filharmonie*. Olomouc: Moravská filharmonie, 1965. 44 s.

RYŠAVÝ, Milan: *Kapitoly z historie Moravské filharmonie*. Olomouc: M. Ryšavý, 2008. 224 s.

RYŠAVÝ, Milan – PRCHL, Václav. *Olomoucký archivní sborník 4*, Olomouc, 2006, 162 – 163 s. ISSN 1214-4711.

Dějiny Olomouce 2. (hlavní redaktor Jindřich Schulz), 1. vyd. V Olomouci: Univerzita Palackého, 2009. 2 sv. 533 s. ISBN 978-80-244-2369-2.

Dvacet let státního symfonického orchestru Moravská filharmonie v Olomouci: *Sborník studií, vzpomínek a dokumentů*, uspoř. V. Hudec. Olomouc, 1965.

Diplomové práce:

ŠOCHOVÁ, Veronika: „*Moravská filharmonie Olomouc v letech 1990 – 2000, s pohledem do dalšího tisíciletí*“, diplomová práce, Olomouc 2009, 88 s.

ŠOLCOVÁ, Věra: „*Moravská filharmonie Olomouc v letech 1975-1990*“, bakalářská práce, Olomouc 2006, 98 s.

Recenze a články v tisku:

BUREŠOVÁ, Alena: „*Ohlédnutí za festivalem Dvořákova Olomouce*“, in: *MF Dnes*, r. 13, č. 129, 4. 6. 2002, s. D 4. ISSN 1210-1168.

GABROVÁ, Gabriela: „*Filharmonie včera vstoupila do další sezony*“, in: *Olomoucký den*, č. 229, 1. 10. 2004, s. 9. ISSN 1212-4699.

HAJDU, Filip: „*Music Olomouc 2010*“, in: *Hudební rozhledy*, r. 63, č. 6, 2010, s. 8 – 9. ISSN 0018-6996.

HRADIL, Miloslav: „*Filharmonie má nového šéfdirigenta*“, in: *Právo*, r. 15, č. 228, 29. 9. 2005, s. 12. ISSN 1211-2119.

HRADIL, Miloslav: „*Filharmonii zřejmě čekají finanční potíže*“, in: *Právo*, r. 13, č. 254, 30. 10. 2003, s. 13. ISSN 1211-2119.

HRADIL, Miloslav: „*Moravská filharmonie s novým šéfdigentem*“, in: *Právo*, r. 12, č. 225, 26. 9. 2002, s. 10. ISSN 1211-2119.

- KOLÁŘ, Bohumír: „Moravská filharmonie se chystá na cesty po Evropě“, in: *Olomoucký týden*, r. 2, č. 15, 12. 4. 2001, s. 6.
- KOLÁŘ, Bohumír: „Výroční koncert Žerotína vyvolal bouřlivé nadšení“, in: *Olomoucký týden*, r. 1, č. 7, 23. 11. 2000, s. 13.
- KOLÁŘ, Bohumír: „Olomoucká reduta v novém hávu návštěvníky překvapí“, in: *Olomoucké listy*, r. 1, č. 4, 22. 11. 2001, s. 1, 4. ISSN 1213-595X.
- KOLÁŘ, Bohumír: „Znovu otevřená reduta se stala excelentní koncertní síní“, in: *Olomoucké listy*, r. 1, č. 6, 6. 12. 2001, s. 9. ISSN 1213-595X.
- KOLÁŘ, Bohumír: „Koncertních vrcholů měla Moravská filharmonie hned několik“, in: *Olomoucké listy*, r. 2, č. 18, 2. 5. 2002, s. 16. ISSN 1213-595X.
- KOLÁŘ, Bohumír: „František Preisler – rozhovor“, in: *Kdy-kde-co v Olomouci*, r. 2003, č. 5, s. 20 – 21. ISSN 0323-0244.
- KOLÁŘ, Bohumír: „Moravská Filharmonie úspěšně zahájila novou sezonu“, in: *Olomoucké listy*, r. 2, č. 41, 10. 10. 2002, s. 15. ISSN 1213-595X.
- KOMÁRKOVÁ, Michaela: „Jubilejní filharmonická šedesátka“, in: *Olomoucký den*, č. 234, 6. 10. 2005, s. 7. ISSN 1212-4699.
- KOMÁRKOVÁ, Michaela: „Violoncellista Bárta zazářil“, in: *Olomoucký den*, č. 239, 12. 10. 2005, s. 7. ISSN 1212-4699.
- KOPECKÝ, Jiří: „Úspěšná Hippodamie v jednom večeru“, in: *Hudební rozhledy*, r. 63., č. 8, 2010, s. 17 -18. ISSN 0018-6996.
- KOPECKÝ, Jiří: „Ženatý a Šporcl vyprodali olomouckou Redutu“ in: *Hudební rozhledy*, r. 60, č. 4, 2007, s. 19. ISSN 0018-6996.
- KRESTA, David: „Daverne: Váš orchestr mi našel internet“, in: *Olomoucký deník*, č. 81, 5. 4. 2008, s. 35. ISSN 1801-9781.
- KRESTA, David: „Hudební sezona ve znamení slavných výročí“, in: *Olomoucký deník*, č. 266, 25. 9. 2008, s. 22. ISSN 1801-9781.
- KVAPIL, Vladislav: „Moravská filharmonie Olomouc“, in: *Hudební rozhledy*, r. 55, č. 5, 2002, s. 22. ISSN 0018-6996.
- MELKUSOVÁ, Alžběta: „Jubilejní sezona s novým šéfdirigentem“, in: *Olomoucký den*, č. 228, 29. 9. 2005, s. 7. ISSN 1212-4699.
- MOŤKOVÁ, Jitka: „Sezona s novým šéfdirigentem“, in: *Olomoucký den*, r. 13, č. 223, 24. 9. 2002, s. 23. ISSN 1212-4699.

NEVRLÝ, Jan: „Moravská filharmonie nadchla“, in: *Hudební rozhledy*, r. 62, č. 3, 2009, s. 17. ISSN 0018-6996.

NEVRLÝ, Jan, KOPECKÝ, Jiří: „Nový festival v Olomouci uvádí soudobou hudbu“, in: *Hudební rozhledy*, r. 62, č. 6, 2009, s. 23 – 24. ISSN 0018-6996.

NOVÁK, Pavel: „Moravská filharmonie a Bohuslav Martinů“, in: *Hudební rozhledy*, r. 62, č. 4, 2009, s. 22. ISSN 0018-6996.

ONDERKA, Vladimír: „Moravská filharmonie se letos dočká rekonstrukce“, in: *Hanácký a středomoravský den*, r. 12, č. 127, 1. 6. 2001, s. 9. ISSN 1212-3625.

PUSTĚJOVSKÁ, Ivana: „Chtěl bych řídit český orchestr“, in: *MF Dnes*, r. 14, č. 49, 27. 2. 2003, s. D4. ISSN 1210-1168.

PUSTĚJOVSKÁ, Ivana: „Moravská filharmonie zahajuje sezonu“, in: *MF Dnes*, r. 13, č. 229, 2. 10. 2002, s. D4. ISSN 1210-1168.

PUSTĚJOVSKÁ, Ivana: „Moravská filharmonie změní svoji tvář“, in: *MF Dnes*, r. 12, č. 219, 19. 9. 2001, s. D2. ISSN 1210-1168.

VÁCLAVÍK, Radek: „Filharmonie slaví kulaté výročí“, in: *MF Dnes*, r. 16, č. 229, 30. 9. 2005, s. C/9. ISSN 1210-1168.

VÁCLAVÍK, Radek: „Moravská filharmonie zahajuje novou sezonu“, in: *MF Dnes*, r. 14, č. 242, 15. 10. 2003, s. C/4. ISSN 1210-1168.

VÁCLAVÍK, Radek: „Pilují Gottovy hity“, in: *MF Dnes*, č. 207, 4. 11. 2006, B2. ISSN 1210-1168.

(ČTK): „Filharmonie zahraje i Jurský park“, in: *MF Dnes*, r. 18., č. 227, 29. 9. 2007. ISSN 1210-1168.

(rav): „V Německu hrála filharmonie klasiky, v Olomouci zněl swing“, in: *MF Dnes*, 8. 1. 2005, s. D4. ISSN 1210-1168.

(gb): „Filharmonie: Zdražování vstupného není řešení“, in: *Olomoucký den*, č. 197, 24. 8. 2004, s. 9. ISSN 1212-4699.

(ipu): „Filharmonie uvádí Holstovy Planety a Svobodův koncert“, in: *MF Dnes*, r. 14, č. 49, 27. 2. 2003, s. D4. ISSN 1210-1168.

Kdy-kde-co v Olomouci, r. 2000, č. 7, s. 8 – 10. ISSN 0323-0244.

Kdy-kde-co v Olomouci, r. 2001, č. 9, s. 12 – 15. ISSN 0323-0244.

Kdy-kde-co v Olomouci, r. 2001, č. 8, s. 8 – 11. ISSN 0323-0244.

Kdy-kde-co v Olomouci, r. 2004, č. 8, s. 12 – 15. ISSN 0323-0244.

Internetové zdroje:

BERNSTEIN, Richard: „A Cultural Ambassador Bred in Cultural Revolution“, 29. 3. 2005, zdroj WWW <http://query.nytimes.com/gst/fullpage.html?res=9C00E0D8153FF93AA15750C0A9639C8B63&pagewanted=all>.

ČERMÁKOVÁ – OBRŠÁLOVÁ, Marie: „Mgr. Vladislav Kvapil – ředitel Moravské filharmonie, 25. 8. 2005, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz/view.php?cisloclanku=2005082403>.

KAMENICKÁ, Kristýna: „Moravská filharmonie nejen pro děti“, 8. 10. 2007, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz//clanky/Moravska-filharmonie-nejen-pro-deti-7955>.

KOLÁŘ, Bohumír: „Slavnostní koncert k státnímu svátku“, 29. 10. 2002, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz//view2.php?cisloclanku=2002102910>).

KOLÁŘ, Bohumír: „V Redutě zazněla Rossiniho Stabat mater“, 18. 4. 2003, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz//view2.php?cisloclanku=2003041801>.

KOLÁŘ, Bohumír: „Moravská filharmonie naplnila očekávání“, 21. 2. 2003, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz//view2.php?cisloclanku=2003022102>.

KOLÁŘ, Bohumír: „Moravská filharmonie zahájila nový cyklus“, 15. 11. 2002, zdroj WWW (<http://zpravodajstvi.olomouc.cz//view2.php?cisloclanku=2002111501>).

KOLÁŘ, Bohumír: „Velký zážitek přišel z krajin málo známých“, 19. 12. 2003, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz//view2.php?cisloclanku=2003121505>.

KOLÁŘ, Bohumír: „Závěrečný koncert 58. sezóny MFO“, 3. 4. 2004, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz//view2.php?cisloclanku=2004040213>.

KOLÁŘ, Bohumír: „Egyptané v Redutě překvapili a zazářili“, 19. 11. 2003, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz//view2.php?cisloclanku=2003111402>.

KOLÁŘ, Bohumír: „Moravská filharmonie tentokrát hrála pro radost“, 16. 2. 2004, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz//view2.php?cisloclanku=2004021302>.

KOLÁŘ, Bohumír: „Jedna skladba lepší než druhá“, 21. 2. 2004, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz//view2.php?cisloclanku=2004022001>.

KOLÁŘ, Bohumír: „Reduta byla Gershwinem nadšena“, 22. 3. 2004, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz//view2.php?cisloclanku=2004031901>).

KOLÁŘ, Bohumír: „Moravská filharmonie hrála filmovou hudbu“, 14. 10. 2005, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz//view2.php?cisloclanku=2005101305>.

KOLÁŘ, Bohumír: „Moravská filharmonie hrála jazz“, 24. 2. 2006, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz//view2.php?cisloclanku=2006022403>.

KOLÁŘ, Bohumír: „Ohlédnutí za úspěšnou 61. sezónou MFO s ředitelem Vladislavem Kvapilem“, 24. 4. 2007, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz//clanky/Ohladni-za-uspesnou-61.-sezonu-MFO-s-reditelem-Vladislavem-Kvapilem--7295>.

KOLÁŘ, Bohumír: „Moravská filharmonie hrála nejen pro návštěvníky koncertu, ale i pro posluchače Českého rozhlasu 3 – Vltava“, 15. 12. 2006, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz//view2.php?cisloclanku=2006121502>.

KOLÁŘ, Bohumír: „Státní svátek byl dnem zahájení 61. sezóny Moravské filharmonie“, 2. 10. 2006, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz//view2.php?cisloclanku=2006100202>.

KOLÁŘ, Bohumír: „Koncert s Vilémem Veverkou a Ernestem Hoetzlem“, 21. 3. 2008, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz//clanky/Koncert-s-Vilemem-Veverkou-a-Ernesten-Hoetzlem-8684>.

KOLÁŘ, Bohumír: „Moravská filharmonie završila letošní činnost velkolepým vánočním koncertem“, 23. 12. 2007, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz//clanky/Moravska-filharmonie-zavrsila-letosni-cinnost-velkolepym-vanocnim-koncertem-8286>.

KOLÁŘ, Bohumír: „Koncerty Moravské filharmonie jsou naplňovány příjemnou hudbou“, 18. 2. 2008, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz//clanky/Koncerty-Moravske-filharmonie-jsou-naplnovany-prijemnou-hudbou-8516>.

KOLÁŘ, Bohumír: „Novoroční jazzové inspirace“, 11. 1. 2008, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz//clanky/Novorocni-jazzove-inspirace-8344>.

KOLÁŘ, Bohumír: „Moravská filharmonie úspěšně zahájila 62. sezónu“, 30. 9. 2007, zdroj WWW <http://zpravodajstvi.olomouc.cz//clanky/Moravska-filharmonie-uspesne-zahajila-62-sezonu-7908>.

„Jaroslav Kyzlink“, zdroj WWW <http://www.snd.sk/?detail-2&meno=kyzlink-jaroslav>.

„Jin Wang, conductor“, zdroj WWW <http://www.vaasankaupunginorkesteri.fi>.

„Jin Wang“, zdroj WWW <http://www.sarahmeltzer.com/Conductors.asp>.

„Jin Wang“, zdroj WWW <http://victoria-artists.com/conductor/jinWnag.php>.

„Moravská filharmonie Olomouc – Slavnostní novoroční koncert“, zdroj WWW <http://www.dk-kromeriz.cz/akce.asp?akceid=4933>.

„Petr Šumník“, zdroj WWW <http://www.moravskedivadlo.cz/opera-a-opereta/umelci/?s=detail&id=68>.

<http://festival.smetana-litomysl.com/smetanova-litomysl-2005-zpravodajstvi/jazzove-inspirace-george-gershwin-porgy-a-bess/>.

<http://www.arskoncert.cz/mhfpd/cz/archiv.asp?ROK=2005>).

Archiválie:

KVAPIL, Vladislav: Výroční zprávy MFO z let 2000–2010, in: Archiv MFO. Nestr.
Tištěné programy a přehledy koncertních sezon 2000/2001-2009/2010, in: Archiv MFO.
Vývoj věcných ukazatelů Moravské filharmonie Olomouc v letech 2000 – 2010, in: Archiv MFO.

Respondenti:

HEJTMÁNKOVÁ, Božena, zástupkyně ředitele Konzervatoře Plzeň, elektronická korespondence ze dne 9. 12. 2011, in: Archiv autorky.

KVAPIL, Vladislav, ředitel Moravské filharmonie Olomouc, rozhovor konaný dne 30. 3. 2012, in: Archiv autorky.

KVAPILOVÁ, Markéta, manažerka festivalového oddělení Moravské filharmonie Olomouc, elektronická korespondence ze dne 12. 3. 2012, in: Archiv autorky.

ŠKRACHOVÁ, Božena, studijní regentka Konzervatoře P. J. Vejvanovského Korměříž, elektronická korespondence ze dne 10. 2. 2012, in: Archiv autorky.

TYYNELÄ, Merja, generální manažer VAASA CITY ORCHESTRE ve Finsku, elektronická korespondence z dne 3. 2. 2012, in: Archiv autorky.

VRONSKÝ, Petr, šéfdirigent Moravské filharmonie Olomouc, rozhovor konaný dne 28. 11. 2011, in: Archiv autorky.

VRONSKÝ, Petr, šéfdirigent Moravské filharmonie Olomouc, elektronická korespondence ze dne 9. 3. 2012, in: Archiv autorky.

ZBOŘILOVÁ, Mária, zástupkyně ředitele Konzervatoře Brno, elektronická korespondence ze dne 23. 2. 2012, in: Archiv autorky.

Anotace

Příjmení a jméno autora:	Hrabalová Eva
Název katedry a fakulty:	Katedra muzikologie, Filozofická fakulty UP v Olomouci
Název bakalářské diplomové práce:	Moravská filharmonie Olomouc v letech 2000-2010
Vedoucí bakalářské diplomové práce:	PhDr. Eva Vičarová, Ph.D.
Počet znaků:	132 253
Počet stran:	77
Počet příloh:	11
Počet titulů použité literatury:	34

Charakteristika bakalářské diplomové práce:

Tématem bakalářské diplomové práce je působení Moravské filharmonie Olomouc v letech 2000-2010. Poukazuje na význam tělesa, jakožto nositele kulturního dění středomoravské metropole. Reflektuje především interpretační úroveň a dramaturgii, jejímž těžištěm se staly koncerty v rámci abonentních cyklů A, B, C, D a P. Výrazná provedení skladeb jsou podepřena příslušnými recenzemi periodik převážně Olomouckého kraje. Předmětem je rovněž představení stěžejních osobností Moravské filharmonie Olomouc, tedy ředitele a šéfdirigenty působící v daném období.

Klíčová slova:

Moravská filharmonie Olomouc, symfonický orchestr, Vladislav Kvapil, Petr Vronský, František Preisler, Jin Wang, Petr Šumník, Jaroslav Kyzlink, Olomouc.